

KỶ YẾU

KỶ NIỆM 30 NĂM THÀNH LẬP TRƯỜNG THCS VÀ THPT NGUYỄN KHUYẾN

(1992 – 2022)

KỶ NIỆM 15 NĂM THÀNH LẬP TRƯỜNG THCS VÀ THPT NGUYỄN KHUYẾN CƠ SỞ 4

(2007 – 2022)

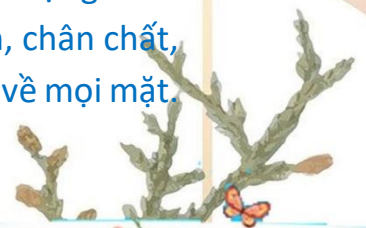
MỤC LỤC

1. Lời ngỏ	Trang 3
2. Giới thiệu hai Thầy sáng lập nhà trường	Trang 5
3. Giới thiệu HĐQT nhà trường	Trang 6
4. Giới thiệu BGH nhà trường	Trang 7
5. Giới thiệu TQN cơ sở 4	Trang 8
6. Giới thiệu khối trưởng cơ sở 4	Trang 9
7. Giới thiệu các bộ phận cơ sở 4	Trang 10
8. Hình ảnh hoạt động chung của cơ sở 4	Trang 16
9. Ba mươi năm một chặn đường - Trần Văn Trường	Trang 24
10. Trường Tôi – Ngôi nhà - Gia đình thứ hai – Lê Gia Thanh Phong	Trang 25
11. Giáo viên nội trú - Nguyễn Kiều Linh	Trang 32
12. Tâm tình nghề giáo - Trần Thị Nam Phương	Trang 34
13. Nguyễn Khuyến Trong Tôi - tập thể phòng tài vụ cs4	Trang 37
14. Nguyễn Khuyến nơi tôi trưởng thành - Nguyễn Thành Kim Lâm	Trang 38
15. Trường tôi – Võ Quang Vinh	Trang 41
16. Tản mạn về công tác quản nhiệm nội trú - Nguyễn Minh Trí	Trang 42
17. Nguyễn Khuyến trọn một chữ tình - Kiều Hòa Luân	Trang 47
18. Ấn tượng về Nguyễn Khuyến – Hoàng Thị Hoài Thu	Trang 48
19. Nơi ấy...trong tôi – Lê Thế Nhiên	Trang 51
20. Nguyễn Khuyến tuổi 30 - Nguyễn Thị Quế	Trang 54
21. Con đò Nguyễn Khuyến - Tâm nguyện – Hoàng Trọng Nghĩa	Trang 56
22. Đôi dòng về Nguyễn Khuyến yêu thương – Lê Thị Phương	Trang 57
23. Nguyễn Khuyến ngôi nhà thứ hai - Phạm Thị Loan	Trang 58
24. 15 năm “lớn lên cùng Nguyễn Khuyến” - Nguyễn Thị Hồng Liễu	Trang 61
25. Khoảnh lặng yêu thương - Đỗ Hoàng Trang	Trang 65
26. Tâm tư nghề nội trú - Trần Nam Dừa	Trang 67
27. Ngôi nhà mơ ước! Nguyễn Khuyến Paradise - Võ Minh Sang	Trang 69
28. Lời kết	Trang 71

LỜI NGỎ

"Thầy cô hạnh phúc sẽ thay đổi cả thế giới", đó là câu nói hay của thiền sư Thích Nhất Hạnh. Thầy cô giáo hạnh phúc sẽ có những bài giảng thăng hoa và học sinh được lĩnh hội kiến thức thực sự tinh tú. Tất nhiên, mỗi thầy cô sẽ tiếp cận học sinh theo cách của riêng mình để giúp các em phát triển lành mạnh về cả thể chất lẫn tinh thần và quan trọng là dạy cho các em biết cách chăm sóc cảm xúc, có động lực, có niềm vui trong học tập. Điều mà thầy cô luôn lưu tâm "không có một phương pháp nào là phù hợp trong mọi hoàn cảnh", cái hay của cách nhìn này là bao quát thúc đẩy tạo động lực, nuôi dưỡng phát huy những tiềm năng sẵn có trong mỗi học sinh, điều mà mỗi thầy cô giáo Nguyễn Khuyến nói chung và cơ sở 4 nói riêng đang hằng ngày tận tâm tận lực vun đắp... Thời gian trôi qua càng khẳng định rõ nét rằng NKCS4 là một trong những cánh chim đầu đàn của hệ thống trường NK-LTT. Được thành lập từ năm 2007 và được dẫn dắt bởi thầy TQN Lê Văn Ngộ (nhiệm kỳ 2007 – 2019), người mà các thế hệ học trò thường nhắc đến với niềm tự hào là thuyền trưởng tài ba, chèo lái con thuyền NKCS4 đi tới bến bờ thành công và mỗi kỳ thi lại ghi dấu ấn tươi sáng cho hệ thống trường NK-LTT và nền giáo dục thành phố. Đến nay, CS4 đã có gần 16 năm xây dựng, phát triển với bề dày thành tích rất đáng tự hào. Những cánh chim trưởng thành bay cao bay xa, các thế hệ học sinh dù công tác ở môi trường nào, lĩnh vực nào cũng luôn phấn đấu tu dưỡng không ngừng nghỉ, là tấm gương cho đồng nghiệp, cộng sự noi theo... điều đó chứng tỏ rằng chiều sâu của kim chỉ nam do hai thầy sáng lập luôn Trường Tồn và có giá trị nhân văn cao cả. Đúng như lời của cố nhà giáo nhân dân Lê Trí Viễn: "Một người thầy giáo giỏi phải đạt được hai yêu cầu, một là nhà chuyên môn giỏi đồng thời phải là một nhà giáo dục giỏi"... Phẩm chất người thầy và bí quyết thành công là sự khiêm tốn, chân chất, thầy ra thầy - trò ra trò và thầy trò cùng phải liên tục tu dưỡng về mọi mặt.

Vì thế trong sự thành công của nhà trường không thể không kể đến những nỗ lực không ngừng nghỉ của tập thể giáo viên, cán bộ công nhân viên, đặc biệt là vai trò của giáo viên quản nhiệm. Ai đó đã từng ví von rằng lớp học như một dàn nhạc và giáo viên quản nhiệm là một nhạc trưởng. Lớp có bao nhiêu học sinh là có bấy nhiêu cung bậc cảm xúc. Một dàn nhạc với những nhạc cụ khác nhau thì giáo viên quản nhiệm phải làm thế nào để cả một tập thể nhịp nhàng mà không em nào bị lỡ nhịp hoặc bị bỏ lại... Cũng là những thầy cô ấy, cũng là những phách nhịp ấy, cũng là những cô cậu học trò ấy cùng cộng hưởng cùng thăng hoa cùng ngân lên những giai điệu đẹp có ý nghĩa cho cuộc đời... Để đạt được điều ấy, chúng ta - thế hệ thầy cô và học sinh CS4 xin được bày tỏ lòng kính trọng và biết ơn hai thầy sáng lập, Giáo sư - nhà giáo nhân dân Lê Trí Viễn và nhà giáo Nguyễn Ngọc Phấn, bậc Thầy của những người thầy...

Thật vậy, trong cuộc sống vạn vật cùng trải qua quá trình hình thành tồn tại và phát triển. Điều đó cũng phụ thuộc vào quy tắc "thiên thời địa lợi nhân hòa", ba yếu tố hòa quyện vào nhau bổ sung trợ giúp cho nhau tạo ra giá trị vĩnh cửu. Sự ra đời và ngày càng phát triển là một minh chứng rõ nét rằng từ lãnh đạo đến thầy cô cán bộ công nhân viên, từ phụ huynh đến các em học sinh luôn dùng cái tâm để đối nhân xử thế tạo thành một khối đoàn kết, một tập thể vững mạnh "trên kính dưới nhường"... Để kế thừa và phát huy truyền thống tốt đẹp vốn có, thầy tổng quản nhiệm Lê Hữu Khương và tập thể GV, CBCNV luôn sát cánh cùng nhau xây dựng ngôi nhà chung Nguyễn Khuyến – Lê Thánh Tông ngày một phát triển cả về số lượng và chất lượng theo tiêu chí "Nên Người Học Giỏi, Danh – Chí – Tín - Thành".

Nguyễn Khuyến CS4, ngày 10 tháng 06 năm 2022

TQN.CS4 LÊ HỮU KHƯƠNG

Hai Thầy sáng lập Trường THCS và THPT Nguyễn Khuyến
Cố Giáo sư – Nhà giáo nhân dân Lê Trí Viễn và cố nhà giáo Nguyễn Ngọc Phần

*“Trí sáng bay xa ánh rạng ngời
Chung gieo bụi phấn tỏa ngàn nơi
Hai thầy đi, thế hệ luôn ghi nhớ
Trong mỗi thành công vẫn có Người”*

HỘI ĐỒNG QUẢN TRỊ

CHỦ TỊCH HỘI ĐỒNG QUẢN TRỊ ÔNG ĐỖ BẢO GIAO

ÔNG LÊ HOA QUÝ

ÔNG NGUYỄN THẾ VINH

CÔ LÊ PHI THÚY

CÔ NGUYỄN YÊN CHI

BAN GIÁM HIỆU

HIỆU TRƯỞNG

THẦY HOÀNG THÁI DƯƠNG

PHÓ HIỆU TRƯỞNG

CÔ PHẠM TRẦN BÍCH VÂN

PHÓ HIỆU TRƯỞNG

CÔ NGUYỄN YÊN CHI

TỔNG QUẢN NHIỆM CƠ SỞ 4

Thầy Lê Văn Ngộ TQN.CS4 (2007 - 2019)

Thầy Lê Hữu Khương TQN.CS4 (từ 2019)

Khối trưởng khối 10

Thầy Nguyễn Chí Hiếu (2007-2021)

Khối trưởng khối 10

Thầy Võ Minh Sang (2021-2022)

Khối phó khối 11

Cô Nguyễn Thị Hồng Liễu

Khối phó khối 12

Thầy Lê Gia Thanh Phong

GIÁO VIÊN QUẢN NHIỆM KHỐI 12

Lê Gia Thanh Phong, Trịnh Văn Tuyền, Trần Thanh Hưng, Lê Thế Nhiên, Nguyễn Thành Kim Lâm, Nguyễn Thái Hưng, Trần Bá Tân, Ngô Đình Anh Tuấn, Nguyễn Thế Huỳnh, Võ Huy, Kiều Hòa Luân, Đặng Tuấn Hưng, Nguyễn Kông Quan, Trần Văn Quốc, Nguyễn Trường Vinh, Nguyễn Văn

GIÁO VIÊN QUẢN NHIỆM KHỐI 11

Dư Công Ngọc, Huỳnh Thị Thu Lợi, Phạm Đăng Khoa, Nguyễn Văn Hoi, Đỗ Mạnh Quang, Trần Ngọc Hân, Trần Thị Tuyết Sâm, Quảng Đại Hương, Bùi Thiện Chánh, Nguyễn Thị Hồng Liễu, Nguyễn Hải Yến Nhi, Dương Vũ Đăng Khoa

GIÁO VIÊN QUẢN NHIỆM KHỐI 10

Lê Tấn Tuyên, Mai Thanh Vinh, Trần Lê Anh Đức, Nguyễn Văn Đông, Hoàng Thị Hoài Thu, Vũ Thị Luyện, Phạm Ngọc Anh, Nguyễn Quang Hoàng Thuận, Phạm Duy Tùng, Võ Minh Sang, Nguyễn Thị Thanh Hoài, Đa Quốc Việt, Trần Văn Trường

PHÒNG HỌC VẬT, THÍ NGHIỆM, THƯ VIỆN, TIN HỌC

Nguyễn Thị Quế, Phạm Tuấn Anh, Nguyễn Thị Linh, Trần Tuấn Hải, Lê Thị Phương, Đỗ Hoàng Trang, Đặng Trịnh Đức Tuấn

PHÒNG TÀI VỤ

Nguyễn Thị Diệu Hòa, Nguyễn Thị Thu Hương, Vũ Thị Phương Dung, Trần Thị Thanh Vân, Phạm Thị Ngọc Quyên

Thầy Nguyễn Chí Hiếu (TLTN: 2007 – 2021)

ĐOÀN THANH NIÊN

Thầy Kiều Phước Lâm, thầy Cao Duy Cẩn (TLTN: từ 2021)

PHÒNG GIÁM THỊ

Hoàng Trọng Nghĩa, Trần Văn Hùng

GIÁO VIÊN NỘI TRÚ NỮ

Lê Thị Chính, Trần Thị Linh, Nguyễn Thị Bích Liên, Nguyễn Kiều Linh, Trần Thị Nam Phương, Nguyễn Thị Thùy Trang, Nguyễn Thị Thùy, Nguyễn Thị Ngân, Phan Thị Xoan, Nguyễn Thị Anh Thư, Dương Thị Thanh Triều, Trần Ngọc Bảo Thy, Phạm Thị Thu Hà, Bùi Thị Dung, Néang Kim Anh, Nguyễn Thị Lợi, Lê Thị Hồng Khánh

GIÁO VIÊN NỘI TRÚ NAM

Trần Nam Dừa, Nguyễn Văn Hùng, Đặng Văn Quốc Hải, Phạm Đắc Trí, Lương Von Ga, Mai Hữu Duy Linh, Trần Phúc Huy, Đặng Ngọc Vinh, Nguyễn Minh Trí, Kiều Phước Lâm, Nguyễn Minh Hải, Nguyễn Chín, Nguyễn Anh Tuấn, Dương Quang Nhật, Nguyễn Ngọc Hoàng, Lê Văn Giáp, Nguyễn Quang Thành Chiêm, Phạm Văn Cương, Trần Văn Ngân, Hán Văn Hè, Trần Huy Dực, Đặng Thanh Phong, Đặng Văn Liêm, Võ Thanh Lý

CƠ SỞ VẬT CHẤT, BẢO VỆ

Võ Thanh Sơn, Nguyễn Văn Giáp, Lưu Văn Minh, Lã Quý Hải, Trần Văn Đức, Nguyễn Văn Minh, Nguyễn Minh Đức, Huỳnh Công Hiếu, Nguyễn Văn An, Nguyễn Đình Thắng, Nguyễn Hữu Hạ

Y TẾ, TẬP VỰ

Phạm Thị Loan, Đỗ Thị Thanh, Lâm Nhị Hà, Lê Thị Thu Phương, Nguyễn Thị Thảo, Trương Thụy Thanh Vân, Phạm Thị Hương, Trần Thị Hoa, Huỳnh Thị Bảo Vân, Nguyễn Thị Phượng, Phạm Thị The, Nguyễn Thị Ly, Trần Thị Bím, Lý Thị Oanh, Nguyễn Thị Nhị, Bùi Thị Hồng

NHÀ ĂN, NHÀ GIẶT

Lê Thị Bình, Võ Thị Thu Thanh, Thạch Tuấn Khôi, Kim Sung, Nguyễn Thị Thanh, Trương Thị Bảo Nhân, Thạch Thị Thưa, Kim Minh Hiếu, Thạch Thị Nhia, Trần Thị Khuê, Nguyễn Thị Diệu Kim, Trần Thị Kim Tuyền, Huỳnh Thị Mỹ Hằng, Sơn Chan Đa, Kim Thị Nở, Nguyễn Thanh Thảo, Phạm Thị Loan, Danh Thị Hồng Phượng, Thạch Ngọc Em, Nguyễn Thị Mùi, Sơn Hoàng Khánh, Sơn Ngọc Liên, Nguyễn Thị Thanh, Lê Kim Kiều, Thạch Ngọc Thành, Kim Bảo Nhân, Thạch Thị Nối, Kim Dương, Thạch Rách Ta Na, Nguyễn Thị Xin, Lâm Thanh Diễm, Lê Văn Trí

Hình ảnh lễ khai giảng năm học mới trường THCS và THPT Nguyễn Khuyến cơ sở 4

Hoạt động chào mừng ngày Nhà giáo Việt Nam

Hoạt động văn nghệ

Hoạt động Đoàn Thanh niên

Hoạt động trải nghiệm ngoài giờ lên lớp

Hoạt động chúc mừng năm mới

Lễ
tổng
kết
năm
học

Lễ tri ân và trưởng thành_Lễ xuất quân học sinh lớp 12

Ba mươi năm một chặng đường

Thời gian thấm thoắt thoi đưa

Trường ta mới đó ba mươi tuổi rồi

Biết bao xúc động bồi hồi

Buổi đầu thành lập muôn vàn gian truân

Mùa xuân nối tiếp mùa xuân

Thầy Cô vững bước kiên cường vượt qua

Nguyễn Khuyến nay ngập tràn hoa

Học sinh mọi nẻo gửi về tri ân

Tiếng cười rộn rã khắp sân

Mừng trường ta đã nâng tầm bay cao

Quyết tâm, nỗ lực, khát khao

Đem tương lai đến với bao con người

Ba mươi năm vẫn đẹp tươi

Gieo mầm tri thức quản chi tháng ngày

Hôm nay dưới mái trường này

Ước mong Nguyễn Khuyến ghi nhiều chiến công

Chung tay xây dựng núi sông

Vững danh truyền thống cái nôi hiền tài.

(GIẢI NHẤT THƠ)

TPHCM, 31/05/2022

Trần Văn Trường GVQN K10

TRƯỜNG TÔI – NGÔI NHÀ, GIA ĐÌNH THỨ HAI

(HỌC SINH THƯỜNG GỌI THIÊN ĐƯỜNG NGUYỄN KHUYẾN)

Trường tôi – ngôi nhà, gia đình thứ hai của tôi, theo đúng nghĩa, đang chuẩn bị rất kỹ cho một ngày lễ lớn – Lễ kỷ niệm 30 năm ngày thành lập trường – hệ thống Trường NGUYỄN KHUYẾN (Trường THCS-THPT Nguyễn Khuyến TP.HCM; Trường THCS-THPT Nguyễn Khuyến Bình Dương; Trường TH-THCS-THPT Lê Thánh Tông). Nhà trường có tổ chức cuộc thi viết kỷ yếu về ngôi trường với nhiều chủ đề, tôi băn khoăn không biết nên viết gì đây, 30 năm so với những ngôi trường lớn trên đất nước này thì chưa lâu, nhưng 30 năm thì rất dài so với tuổi đời của tôi, và điều đáng nói là Ngôi trường tôi đã trải dài những chặng đường, với đủ cung bậc thăng trầm.

Lễ kỷ niệm thành lập trường năm nay là một ngày rất đặc biệt. Ba mươi năm đã đủ dài để biết bao nhiêu thế hệ học sinh biết tôn vinh những hi sinh, nỗ lực của mọi thế hệ giáo viên; Cán bộ CNV để các thế hệ biết được có một hệ thống Trường NGUYỄN KHUYẾN như hôm nay.

Năm nay, có nhiều thế hệ Thầy cô, các cựu học sinh trên các nẻo đường đất nước đang say mê cống hiến sức lực của mình, những người từng một thời gắn bó với những ngày mới thành lập cũng mong ngày về trường! Nhiều học sinh sau bao ngày gặp lại họ bảo tự nhiên họ thấy nao lòng – nao lòng tiếc nuối về một thời học trò đã qua, nao lòng khi nghĩ đến những người đã từng yêu thương, truyền thụ tri thức và bài học cuộc sống cho mình ở trường cũ, nao lòng nhớ những người chèo đò thầm lặng. Nao lòng thường làm người ta buồn, buồn man mác. Nhưng rồi cảm xúc ấy cũng qua nhanh như một đêm trở gió, cảm xúc ấy rồi vội tan ra bởi những niềm vui, niềm hân hoan sau bao ngày thầy trò gặp lại, bao nhiêu điều chia sẻ về công việc, cuộc sống, gia đình.

Tôi trở thành giáo viên là một cơ duyên. Mang theo tâm trạng có chút tò mò, có chút băn khoăn và hồi hộp. Năm năm đại học chưa bao giờ tôi nghĩ sẽ đến với Trường NGUYỄN KHUYẾN. Có lẽ là công việc chọn người và tôi đến với nghề Thầy giáo như định mệnh của số phận. Với hành trang là kiến thức chuyên môn về môn TOÁN.

Tôi đứng trên bục giảng... Rồi việc dạy học cũng biết bao nhiêu điều vui buồn, nhiều tình huống mà tôi chưa bao giờ được gặp hay được học để biết. Ban đầu Tôi mò mẫm, làm theo cái tài, cái tâm và cái đức của mình; và cứ thế Tôi đứng trên bục giảng với một tư thế hoàn toàn khác mang trên vai một sứ mệnh lớn lao. Ngày xưa sinh viên thì tò mò, bấn khoăn... nhưng không hồi hộp. giờ thì ngược lại... Mỗi lần đón một thế hệ học sinh mới, tiếp nhận một lớp học mới, tôi hồi hộp vì chẳng rõ mình sẽ gặp những bạn trẻ thế nào? Họ mang những tâm tư gì vào lớp học? Mục tiêu họ muốn đạt tới là gì?... Chừng ấy câu hỏi làm tôi – một giáo viên – phải trăn trở về những gì sẽ làm.

Thời gian gần đây thấy người ta nói về giáo dục, nói về nghề giáo theo nhiều chiều khác nhau nhiều quá... nhưng hàng ngày được lên lớp, được tiếp xúc, được truyền thụ kiến thức, rồi chia sẻ về cuộc sống với học sinh – những bạn trẻ vô tư và dễ mến, tôi thấy vui, hạnh phúc. Tôi thấy nghề này phù hợp và sẽ sống với mình, đúng là cái duyên thực sự rồi. Ngẫm cho cùng thì sự đúng sai, nghèo khổ cũng chỉ là tương đối, có chăng là do cách nhìn nhận của mỗi người mà thôi. Mình nhìn nghề giáo thế nào nhỉ? Nghề giáo có niềm vui, cái niềm vui nghe thật lạ lùng nhưng quả thật sẽ chẳng có niềm vui nào có thể vui hơn thế. Đó là vui về sự khôn lớn, về sự trưởng thành của những thế hệ học trò của mình... vui vì người khác vui. Nghề giáo có “của để dành” - cái “của” mà nhiều khi chính các thầy cô cũng không hay biết. Đó chính là tình cảm thiêng liêng mà một năm, mười năm, hai mươi năm, ba mươi năm... thậm chí hơn thế, người ta vẫn giữ cho nhau giữa xã hội xô bồ, phức tạp.

Rồi tôi lần lượt được học các lớp nghiệp vụ sư phạm – mới nhất là: “Chương trình bồi dưỡng giáo viên phổ thông...”. Những kiến thức đó giúp tôi vững vàng khi đứng lớp, khi tiếp xúc với các em học sinh. Tôi chợt nhận ra rằng những điều mình đã và đang làm cũng tương tự như thế chỉ là có thể chưa đúng theo trình tự mà thôi, và tôi nghiệm được một điều rằng, cứ làm đi, bạn sẽ đúng đường nếu làm theo cái tâm, cái đức và sự nhiệt huyết của mình. Thực tế có rất nhiều điều xảy ra mà đôi khi mình lường chưa hết được, mình phải còn học rất nhiều phải linh hoạt và mềm dẻo tương ứng với mỗi một tình huống, mỗi một hoàn cảnh.

Và có lẽ điều quan trọng nhất đối với tôi khi mới chập chững bước vào nghề đó là tôi được sống trong một môi trường thuận lợi, một tập thể đoàn kết, hết lòng vì đồng nghiệp sẵn sàng chia sẻ những kinh nghiệm. Điều tâm đắc nhất theo tôi: “ Vào trường NGUYỄN KHUYẾN là phải tiến bộ.” của tập thể cán bộ, giáo viên, công nhân viên và Học sinh. Bản thân họ không chỉ là người dạy, người quản lý mà còn là người phục vụ tận tình, tâm huyết với người học.

Hai Thầy sáng lập (Cố GS-NGND LÊ TRÍ VIỄN và Cố NHÀ GIÁO NGUYỄN NGỌC PHẤN) thường khích lệ, động viên giáo viên và CBCNV phải bồi dưỡng cho thế hệ trẻ tình cảm tốt đẹp trước hết là tình thương yêu người ruột thịt, yêu bạn bè, yêu thầy cô, yêu Tổ quốc, yêu đồng bào; hình thành ý thức, tổ chức kỷ luật, ý thức tập thể, lối sống thật thà, khiêm tốn, trung thực, giản dị, biết xử sự theo tinh thần “mỗi người vì mọi người, mọi người vì mỗi người”. Đối với phương pháp giáo dục, hai Thầy sáng lập đã từng căn dặn phải giáo dục bằng tình thương yêu, hiểu biết lẫn nhau và bằng tình đoàn kết gắn bó. Người Thầy phải là người yêu nghề, yêu trường, hết lòng thương yêu chăm sóc giáo dục học sinh, không ngừng trau dồi đạo đức, tự bồi dưỡng nâng cao tay nghề để thực sự là tấm gương cho học sinh noi theo. (nhất là Tấm gương tự học của hai Thầy sáng lập)

Tôi là thế hệ đi sau (vào trường ngày 03/09/1998), không được nhìn thấy được những ngày đầu thành lập, chỉ được nghe kể qua những thế hệ đi trước, nhưng tôi có thể cảm nhận được một phần nào nỗi khó khăn, cũng như sự nỗ lực hết sức mình để vượt qua nó từ những ngày đầu không mấy thuận lợi. Họ đã trải qua những tháng ngày ấy cùng ngôi trường NGUYỄN KHUYẾN này, họ đã từng là những người thầy vừa làm vừa học hỏi. Rồi cùng với sự đoàn kết, nỗ lực lớn lao, sự tâm huyết,.. họ đã xây dựng được ngôi trường như ngày hôm nay từ công sức rất lớn và đường lối đúng đắn của hai thầy sáng lập: Cố GS-NGND LÊ TRÍ VIỄN và Cố NHÀ GIÁO NGUYỄN NGỌC PHẤN.

Ban đầu trường có tên gọi là: Trường Dân Lập Nguyễn Khuyến - một trong hai trường Dân Lập đầu Tiên của TP.HCM có 5 lớp học (2 lớp 6; 1 lớp 7; 1 lớp 8; 1 lớp 9), và phát triển đến bây giờ là hàng ngàn học sinh (gần cả vạn học sinh) ... Nhưng hơn thế nữa, có lẽ là cái thương hiệu mà hai Thầy sáng lập và các thế hệ thầy cô đã tạo ra được, là những học sinh vững vàng kiến thức, đáp ứng được sự phát triển không ngừng của xã hội.

Thấm thoát thời gian đã trôi qua, đội ngũ Cán bộ CNV, Giáo viên có người đã và đang chờ nghỉ, có thầy cô mới về công tác tóc vẫn còn xanh nay đã điểm bạc. Khi được làm việc với họ tôi cảm nhận được các mối quan hệ cá nhân lành mạnh tạo có tác dụng nên mối quan hệ lành mạnh trong tập thể. Các mối quan hệ cá nhân được xây dựng dựa trên sự hiểu biết, sự thông cảm lẫn nhau và dựa trên những mục tiêu chung của tập thể. Những thầy cô đi trước chính là người giúp tôi hiểu được rằng làm người thầy luôn phải quan tâm “Dân chủ - Kỷ cương - Tình thương - Trách nhiệm”. Với khẩu hiệu đặc biệt : “ Vào Trường Nguyễn Khuyến là phải tiến bộ.”; hay phương châm: “Dạy cả lớp; Dạy, dạy nghĩ. Cả lớp học, nghĩ mới học.”; “DANH DỰ – Ý CHÍ – TỰ TIN – THÀNH ĐẠT.” (“DANH – CHÍ – TÍN – THÀNH”).

Hai thầy sáng lập đã tổng hợp và viết thành cuốn: “VĂN HÓA TRƯỜNG HỌC” như cuốn cẩm nang cho giáo viên, cán bộ CNV.

Có thể nói để xây dựng được các mối quan hệ cá nhân tốt đẹp giữa HĐQT-BGH với giáo viên, và giữa cán bộ CNV với nhau cần phải dựa trên những nguyên tắc cơ bản: cởi mở, tôn trọng, chân thành, tin tưởng nhau, đối xử công bằng, biết đánh giá, biết sử dụng đúng người đúng việc, biết động viên khuyến khích và khen ngợi người khác đúng lúc và kịp thời. Tuy nhiên cũng cần phải nhận thức được là việc có được các mối quan hệ cá nhân tốt luôn đi kèm với quan hệ gắn bó giữa các tổ chức. Và ngôi trường NGUYỄN KHUYẾN đã làm được điều ấy. Chúng tôi là những người kế tục sự nghiệp hôm nay luôn tự nhủ lòng mình hãy phấn đấu xứng đáng với truyền thống của hai thầy sáng lập.

Những thế hệ trước đã làm được những điều thật tuyệt vời, thế hệ chúng tôi, Thế hệ hôm nay phải làm cho ngôi trường này là nơi dạy học hiện đại (“Dạy học hiện đại và nâng cao năng lực dạy học cho giáo viên”)... có nền giáo dục tốt sẽ giải quyết được những thách thức do các vấn đề của thời đại đem lại như: mối quan hệ giữa lâu dài và trước mắt, giữa toàn cầu và địa phương, giữa truyền thống và hiện đại, giữa toàn cầu và cá thể, giữa cạnh tranh và bình đẳng cơ hội, giữa khối lượng tri thức ngày càng tăng và khả năng nhận thức của con người, giữa tinh thần và vật chất. Nền giáo dục tốt sẽ đào tạo được nguồn nhân lực có chất lượng cao, đáp ứng được nhu cầu của xã hội.

Rồi những ngày đặc biệt như thế này sẽ trôi qua, nhưng nó lắng lại trong mỗi thầy cô, mỗi học sinh các thế hệ rồi để nhớ, để tri ân và thì thầm lời biết ơn sâu sắc nhất tới thầy cô đã đang và sẽ tiếp tục chèo lái con tàu NGUYỄN KHUYẾN đi đến bến bờ của tri thức, của tình người và của sự nghiệp công nghiệp hóa hiện đại hóa.

Trên đây là một vài điều tâm sự cũng là cảm nhận của bản thân tôi sau 24 năm công tác tại trường.

Tôi xin chân thành Tri ân hai Thầy sáng lập (Cố GS-NGND LÊ TRÍ VIỄN và Cố NHÀ GIÁO NGUYỄN NGỌC PHẤN.); HĐQT và BGH các thời kỳ đã quan tâm giúp đỡ và tạo mọi điều kiện cho tôi hoàn thành tốt công việc của mình.

(GIẢI NHẤT VĂN XUÔI)

THẦY LÊ GIA THANH PHONG_KHỐI PHÓ KHỐI 12 CS4

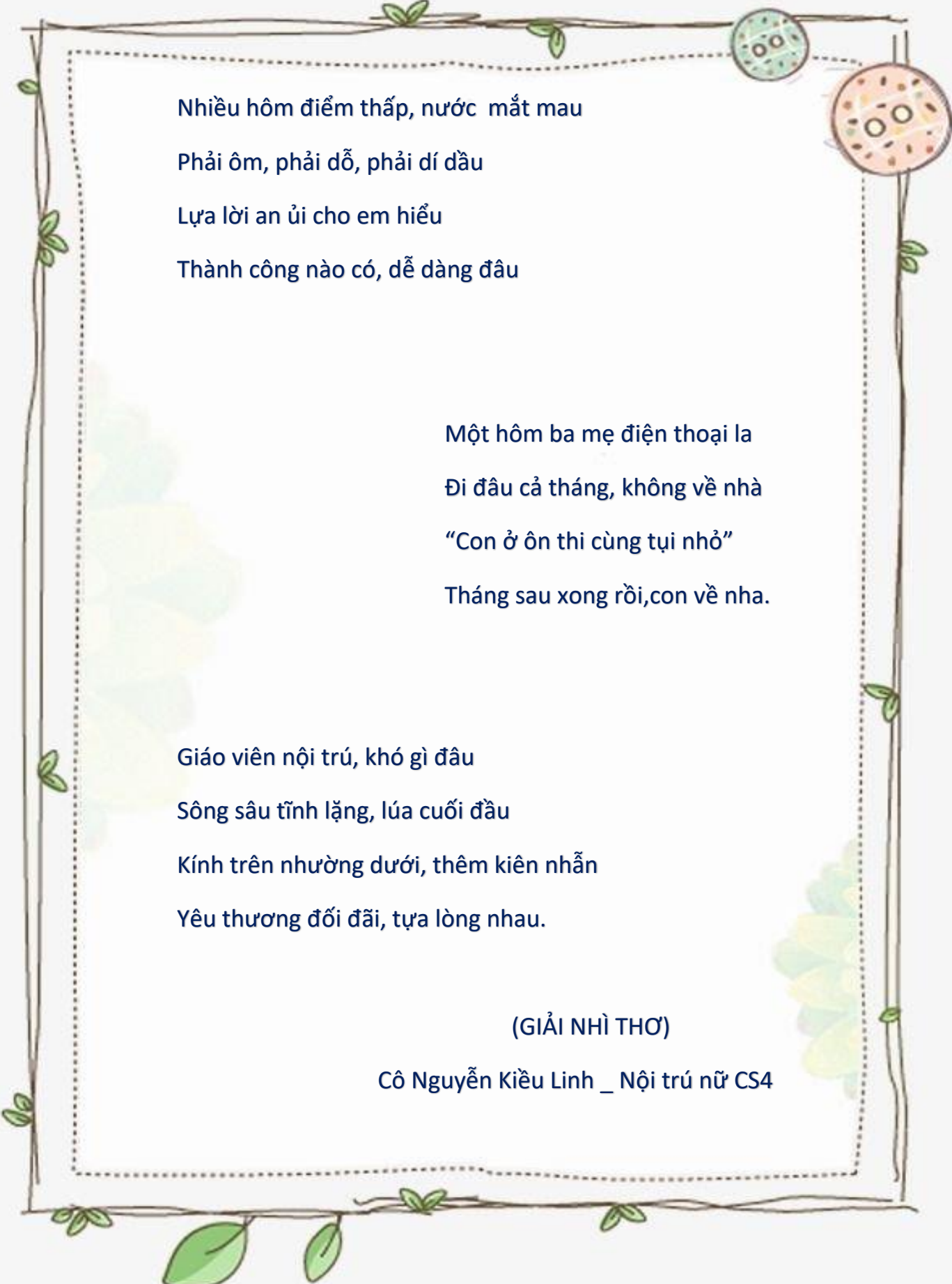
GIÁO VIÊN NỘI TRÚ

Giáo viên nội trú, chẳng dễ đâu
Đi làm chẳng khác nào làm dâu
Công dung ngôn hạnh, đều phải biết
Mới mong công việc, được dài lâu

Sáng ra mở mắt mới canh ba
Tối đến đi ngủ, trễ nhất nhà
Đêm khuya đau mộng, học sinh gọi:
“Em ngủ không được, tâm sự nha!”

Khổ nỗi cái gì cũng cô ơi
Cô ơi quần rách, áo đâu rồi?
Cô ơi giúp em đôi vớ
Hôm qua em giặt, mà quên phơi

Nhiều hôm điểm thấp, nước mắt mau
Phải ôm, phải dỗ, phải dỉ dàu
Lựa lời an ủi cho em hiểu
Thành công nào có, dễ dàng đâu

Một hôm ba mẹ điện thoại la
Đi đâu cả tháng, không về nhà
“Con ở ôn thi cùng tụi nhỏ”
Tháng sau xong rồi, con về nha.

Giáo viên nội trú, khó gì đâu
Sông sâu tĩnh lặng, lúa cuối đầu
Kính trên nhường dưới, thêm kiên nhẫn
Yêu thương đối đãi, tựa lòng nhau.

(GIẢI NHÌ THƠ)

Cô Nguyễn Kiều Linh _ Nội trú nữ CS4

TÂM TÌNH NGHỀ GIÁO

Những năm tháng tuổi xuân tươi đẹp, tôi may mắn được làm việc tại trường THPT Nguyễn Khuyến-CS4. Một khoảng trời thanh xuân gửi gắm nơi đây, tôi đã gửi đi những vụng dại non nớt của bản thân ngày mới ra trường, nhưng rồi tôi nhận lại được ầm ắp sự yêu thương, bao dung của quý thầy cô đồng nghiệp và các em học sinh thân yêu. Từ đó, tôi trưởng thành hơn, vững vàng hơn, nhìn đời bằng đôi mắt tin yêu hơn. Lời tri ân với mái trường Nguyễn Khuyến, với quý thầy cô giáo đồng nghiệp chưa bao giờ là đủ. Năm tháng đi qua, khó khăn như vậy, mỗi gương mặt, mỗi hình dáng, nụ cười, nước mắt, những ánh mắt yêu thương hay nỗi niềm khắc khoải...giờ đã thành và đang dần trở thành kỉ niệm. Ôi! Xin thời gian hãy giữ mãi những khoảnh khắc tươi nguyên tình thầy trò này để khi kí ức ủa về, nó lại trong suốt như pha lê...

Ngay lúc này, ngồi trên hàng ghế đá dưới sân trường, lòng tôi lại suy nghĩ về sứ mệnh nghề giáo, về những trọng trách mà người quản nhiệm mang trên vai. Năm năm với công việc này, không dài, không ngắn nhưng cũng đủ để tôi có những nhìn nhận về nghề giáo tại ngôi trường Nguyễn Khuyến. Xưa nay đã có bao lời hay ý đẹp ban tặng cho nghề. Riêng tôi sự tôn vinh ấy, cần được đặt ở cấp độ “tụng ca”- “muôn năm”. Vì sao lại như vậy? Vì bản chất nhân văn sâu thẳm của nghề giáo: vĩnh cửu – bất tử.

Muôn năm nghề giáo tôi yêu,

Muôn năm, muôn tháng, muôn chiều, muôn mai.

Muôn năm nghề của tương lai,

Nghề thắp lửa, nghề đưa nôi, luyện tài.

Cái nghề lặng lẽ nuôi người.

Ôi nghề giáo, suốt mấy đời vẫn yêu!

Bạn biết không, với tôi làm giáo viên, làm công việc thầm lặng của một cô quản nhiệm luôn hội tụ đủ đầy các cung bậc cảm xúc, và với tôi, tôi gọi đó là hạnh phúc và hạnh phúc đấy hội tụ cả sung sướng lẫn khổ đau. Xin được xướng lên vài dòng cảm xúc về nghề giáo - nghề quản nhiệm:

Ai bảo rằng giáo viên là sướng,
 Đó là chưa hiểu hết đấy thôi.
 Vầng trán ướt đầm mồ hôi,
 Cổ đau rát sau mỗi giờ lên giảng,
 Ra khỏi lớp là đầu tóc sương điểm,
 Bụi phấn vô tình điểm xuyên chút buồn vui.
 Khi mọi người nồng say giấc ngủ...
 Trang giáo án vẫn lật đều buổi tối.
 Hai mi mắt cứ tìm nhau thấy tội,
 Nhưng gắng thêm cho tiết học sáng mai.
 Ai bảo rằng giáo viên là khổ,
 Đó là chưa hiểu hết đấy thôi.
 Quen thuộc rồi hai tiếng: Cô ơi!!!
 Những hỉ, nộ, ái, ố với đàn con thơ trẻ.
 Khi giảng bài cô bước đi rất khẽ,
 Nói từng câu từng ý rõ ràng,
 Con hiểu rồi, cô lại giở sang trang.
 Nhìn mắt con lâng lâng niềm vui sướng,
 Phút nghỉ ngơi nghe các con kể chuyện,
 Chuyện lớp, chuyện trường, chuyện bạn bè thân.

Ngồi lặng im nghe các con chia sẻ,
Uốn nắn các con những cư xử tuổi hơn mười.

Khi các em mình trót lỗ ham chơi,
Lười học, siêng chơi, nói lời vãng tục,
Cô đau khổ nghe tim mình quặn thắt,
Suy nghĩ cách nào để dẫn dắt các con.
Nghề quản -giáo với bao nỗi ưu phiền,
Nhưng hơn cả vẫn âm tình thầy-trò muôn thuở.

Các con đã lớn lên, bay ra ngoài sóng bể,

Xin hãy nhớ về nơi con đã ra đi.

Hỏi nghề giáo: hạnh phúc, sướng vui gì?

Hãy nhìn lại những gì mình đã có,

Hãy nhìn lại công sức mình đã bỏ,

Ta mỉm cười nhìn những chuyến đò qua.

Đó là những bộn bề của tôi_một giáo viên quản nhiệm trẻ, mang trong mình niềm kiêu hãnh là một tế bào sống của trường THPT Nguyễn Khuyến, và lúc này, từng ngày, từng giờ, tôi đang cố gắng phấn đấu để luôn làm tốt nghề mà tôi đã lựa chọn_ nghề đưa nôi, nghề làm dâu trăm họ, nghề lái đò đưa những hành khách đặc biệt đến những chân trời mới. Cuối dòng tâm tình này và để chúc mừng kỉ niệm 30 năm ngày thành lập trường, tôi mong rằng trường THPT Nguyễn Khuyến ngày càng vững mạnh và tỏa sáng, đáp ứng yêu cầu giáo dục và luôn mạnh mẽ đón nhận những thay đổi trong sự nghiệp trồng người. Tin chắc như vậy!

(GIẢI NHÌ VĂN XUÔI)

03/06/2022

Cô Trần Thị Nam Phương_ Nội trú nữ

NGUYỄN KHUYẾN TRONG TÔI

Ai về Nguyễn Khuyến trường tôi
Thăm nơi học tập, cái nôi thành người.
Quanh năm rộn rã tiếng cười
Thầy vui giảng dạy trò vui luyện tài.

Chúng tôi Kế Toán miệt mài
Đêm về sổ sách, ngày dài kiểm kê.
Làm vì một nỗi đam mê
Vì tâm phục vụ, lời thề khắc ghi.

Sáng đếm, chiều chép, đêm ghi
Chứng từ sổ sách chi li từng dòng.
Mỗi ngày tám tiếng trong phòng
Chỉ mong đóng góp chẳng mong gì nhiều.

Ngày vui chia sẻ đôi điều
Chúc cho Nguyễn Khuyến thêm nhiều ba mươi
Chúc thầy trò mãi vui tươi
Bay cao vươn tới điểm mười vinh quang.

(GIẢI BA THƠ)

Tập thể_Phòng tài vụ cs4

NGUYỄN KHUYẾN Nơi Tôi Trưởng Thành

Tháng Sáu, khi những chú ve râm ran trong vòm lá, những tia nắng rọi vàng trên những chùm phượng vĩ đỏ rực. Một mùa hạ nữa lại về với bao xúc cảm đan xen. Có lẽ đây cũng chỉ là một tháng bình thường trong năm cho những ai đang tất bật, bộn bề với công việc thường nhật của mình. Nhưng đối với nghề giáo, trong đó có tôi và các bạn học sinh, thì đây hẳn là thời gian đặc biệt, cảm xúc và đầy kỷ niệm nhất.

Tôi cũng mang trong lòng những cảm xúc dạt dào như thế. Tôi chọn nghề giáo như một con đường mà từng trong mỗi tế bào đã định hướng sẵn từ trước. Đó là những lý tưởng nghề nghiệp mà từ những ngày tôi cùng ba tôi - người ba người Thầy đầu tiên trong cuộc đời - đã gieo vào tôi trong từng mơ ước. Nên dẫu tốt nghiệp Đại Học Kiến Trúc Tp.HCM, xong tôi vẫn chọn nghề trồng người. Con đường mà tôi cảm thấy rất đổi cao quý và đáng tự hào, bởi mỗi ngày gieo chữ là mỗi ngày ngập tràn niềm vui.

Mỗi chúng ta, ai cũng có những kỷ niệm của riêng mình. Kỷ niệm đôi khi chỉ thoáng qua, mờ nhạt như áng mây bay ngang bầu trời, để lại chút gì đó băng khuâng. Nhưng cũng có khi nó hết sức sâu đậm, đến nỗi có thể coi là một bước ngoặt quan trọng cho cuộc đời. Hôm ấy, một buổi tối khoảng đầu tháng 6 của 24 năm về trước, ba nói cả nhà sẽ dọn lên Sài Gòn để sống. Tôi mới hỏi: “Sao mình phải lên Sài Gòn vậy ba?” Ba chỉ nói một câu: “Gia đình mình lên đó để cho con đi học!”. Tôi nhớ như in cái ngày đầu tiên tôi đặt chân tới ngôi trường Nguyễn Khuyến này. Trường nằm trên con đường lớn Cộng Hòa của mảnh đất Sài thành đầy xa lạ. Sau một tuần học, tôi ngỡ rất nhiều với mọi thứ và có một thứ cảm xúc bao trùm con người tôi lúc ấy là “ngợp”. Tôi ngợp vì lượng tri thức chuyên môn rộng và sâu của các thầy cô, ngợp vì tinh thần học tập của các bạn, ngợp vì bạn nào cũng giỏi; ngợp vì giờ học; ngợp vì phải “chạy đua”. Tôi cứ ngỡ rằng bản thân sẽ không chịu nổi những áp lực ấy.

Vì khi đó, bản thân tôi chưa có một kế hoạch, một hướng đi, một phương pháp nào thực sự rạch ròi và cụ thể cả. Tôi bị rối, thật sự là như vậy. Mới đây thôi, tôi còn cùng đám bạn sau khi học một buổi ra về còn cùng nhau tắm ao, hái trộm xoài của nhà ông Tư sát trường, đi ngang nhà có chó thì “xịt xịt” rồi ùa nhau chạy, chạy mất luôn cả chiếc dép. Mà giờ đây, mọi thứ xung quanh thật xa lạ, bỡ ngỡ, có chút gì đó chông chênh, lạc lõng, giữa những khuôn mặt chẳng hề thân quen, tôi luôn tự nghĩ rằng mình vào đây có thật sự là đúng đắn? Trong lúc chơi với ấy, tôi đã được sự quan tâm một cách đặc biệt từ các thầy cô bộ môn, thầy quản nhiệm và bạn bè. Mặc dù là học sinh mới nhưng chính nhờ sự quan tâm chăm sóc đặc biệt này mà tôi không cảm thấy bỡ ngỡ hay lạc lõng trong môi trường mới. Mỗi ngày đi học lại là một ngày vui với tôi.

Từ việc luôn thấu hiểu tâm lý, chia sẻ tình cảm, rồi đến những tiết giảng dạy bổ ích với bao điều hay, từ kiến thức trong trang sách cho đến các kỹ năng ứng xử, giao tiếp hàng ngày, mỗi học sinh đều được hưởng trọn vẹn tình yêu thương của các thầy cô giáo. Sáu năm gắn bó với mái trường Nguyễn Khuyến này: học cùng Nguyễn Khuyến, ăn cùng Nguyễn Khuyến, ngủ cùng Nguyễn Khuyến, buồn vui cùng Nguyễn Khuyến. Tôi thấy mình thật sự may mắn vì ông trời đã cho tôi một cái duyên với nơi đây và cho tôi những ngày tháng tươi đẹp nhất.

Giờ đây rất nhiều cựu học sinh trở thành giảng viên Đại học, từ những cô cậu học trò nghịch ngợm đã được cô thầy dìu dắt trở thành kỹ sư, bộ đội, công an, cán bộ công chức,... Bao đứa học trò “dở người lớn, dở trẻ con”, lắm chiêu trò tinh quái cũng đều răm rắp nghe lời, trở thành những đứa con “cưng” của các thầy cô ngày ấy và nay đã và đang đóng góp tích cực cho quê hương, đất nước. Một điều đáng nói là sau này, không ít các anh chị, các bạn học sinh khóa tôi và nhiều khóa sau đều chọn nghề giáo viên để theo đuổi và cống hiến, tận tụy với bao thế hệ học trò ở mọi miền Tổ quốc. Dù khó khăn, gian khổ, chúng tôi vẫn sống đẹp và sống ý nghĩa với nghề. Vì có thể nói, các thầy cô đã trở thành thần tượng, là tấm gương sáng để bao thế hệ học trò noi theo. Và cho dù sống ở đâu, trên bất cứ cương vị, lĩnh vực nào, các cựu học sinh đều tỏ rõ bản lĩnh, cốt cách học trò trường THCS – THPT Nguyễn Khuyến, sống có nghĩa có tình, làm rạng rỡ thêm truyền thống quý báu của mái trường thân yêu này! Những kết quả đó là món quà vô giá, là sự tri ân ý nghĩa nhất đối với công lao dưỡng dục của các thầy cô giáo. 30 năm - một chặng đường đủ để khẳng định sự cố gắng, trải nghiệm và thành đạt của nhiều thế hệ học sinh nhà trường.

Có nói bao nhiêu cũng không đong đếm hết được công ơn của thầy cô, của các cô chú, anh chị nhân viên nhà trường đã dành cho chúng em – những học sinh bé nhỏ, khờ dại ngày ấy.

Làm sao tôi có thể kể hết được những công lao mà Thầy Cô đã dạy dỗ! Để ngày hôm nay đây tôi đã khôn lớn, đã trưởng thành - đã là một giáo viên của các em học sinh thân yêu tại chính ngôi trường mà mình đã học. Ngôi trường đã đánh thức biết bao cảm xúc triu mến lẫn sự yêu thương, tự hào về con đường nghề giáo mà tôi đã chọn. Tôi cũng tự hào thay là một trong những học sinh của trường THCS – THPT Nguyễn Khuyến, và sau đó trở thành một giáo viên công tác tại trường.

Từ ngày đi dạy, điều tuyệt vời nhất mà tôi cảm nhận được mỗi khi đứng lớp đó là học sinh. Vui cũng vì học sinh, buồn cũng vì học sinh và hạnh phúc cũng là vì học sinh. Hạnh phúc nhất khi thấy học trò của mình tự tin sải bước vào cánh cửa của trường đại học. Bởi còn gì đáng tự hào hơn khi thấy những học sinh mình dày công dạy dỗ, yêu thương trưởng thành hơn từng ngày, đã có những hoài bão, khát vọng của riêng mình.

Chắc chắn, đây là nơi lưu giữ nhiều kỷ niệm, chứng kiến sự trưởng thành và cũng sẽ là nơi ghi lại dấu ấn của tôi trong vai trò là một người đưa đò thầm lặng. Thời gian trôi đi mãi mãi không trở lại nhưng có một thứ vẫn sẽ mãi in đậm trong tâm trí tôi, đó là khoảng thời gian tươi đẹp được tiếp tục gắn bó bên thầy cô, bạn bè và ngôi trường này.

“Mái trường Nguyễn Khuyến thân yêu
 Bao năm gắn bó với nhiều điều hay
 Thầy cô vất vả lâu nay
 Bây giờ em đã đổi thay trưởng thành.
 Nhìn bao ánh mắt long lanh
 Của đàn em nhỏ muốn nhanh nên người.
 Học tập cố gắng điểm mười
 Chăm ngoan siêng học không lười chớ quên
 Lời thầy cô dạy mà nên
 Em luôn nhớ mãi không quên khi nào.”

(GIẢI BA VĂN XUÔI)
 Nguyễn Thành Kim Lâm –GVQN CS4

TRƯỜNG TÔI

Nếu bạn hỏi vì sao
Nguyễn Khuyến trường tôi, ai cũng muốn vào?
Tôi sẽ trả lời bạn nghe,
Nguyễn Khuyến trường tôi, dạy nên người,
Dạy ăn nói, dạy nghĩ suy,
Dạy nuôi chí lớn, dạy nuôi chí bền.

Nếu bạn hỏi vì sao
Nguyễn Khuyến trường tôi danh vang tiếng lừng?
Tôi sẽ trả lời bạn nghe,
“Vào trường Nguyễn Khuyến là phải tiến bộ”,
“Nên người học giỏi” thành danh,
Mở chân trời mới, tương lai vững bền.
Năm xưa Nguyễn Khuyến ươm mầm,
Ngày nay Nguyễn Khuyến vươn mình vang xa.
Ai vào Nguyễn Khuyến rồi đây,
Chân trời tri thức, thỏa niềm khát khao.

Võ Quang Vinh_Gvqn 12d13

TẢN MẠN VỀ CÔNG TÁC QUẢN NHIỆM NỘI TRÚ

(viết cho người đến sau)

Thấm thoát mà đã ba mươi năm, tính từ ngày ngôi trường Nguyễn Khuyến này được phôi thai và hình thành, hàng chục ngàn học sinh đã đến và đi, đã cùng ăn, cùng ở, cùng học tập. Ngôi trường đã cung cấp cho xã hội hàng ngàn kỹ sư, bác sĩ, hàng vạn cử nhân đủ mọi lĩnh vực, ngành nghề. Trường cũng đã tạo điều kiện thuận lợi cho biết bao thế hệ giáo viên, cán bộ công nhân viên từ mọi miền đất nước đến để công tác, đến để cống hiến, để truyền đạt những kiến thức, những khả năng tốt nhất của mình nhằm xây dựng Nguyễn Khuyến thành ngôi nhà thứ hai cho cả học sinh lẫn giáo viên, cán bộ công nhân viên cùng chung sống.

Để có được thành công trong mấy chục năm qua, đóng góp công lao lớn nhất không ai khác chính là đội ngũ giáo viên bộ môn có phương pháp sư phạm và chuyên môn cao, là lực lượng quản nhiệm bán trú luôn tận tâm, sâu sát học sinh; bên cạnh đó công sức của tất cả cán bộ công nhân viên trong trường. Riêng về thầy cô quản nhiệm nội trú, tuy họ không thể đóng góp bằng công tác chuyên môn, cũng không thể cho các em những con điểm, nhưng đâu đó trong ngôi trường này, họ vẫn ngày đêm cống hiến, vẫn miệt mài chăm lo cho các em từng miếng ăn, giấc ngủ; vẫn vỗ về động viên khi các em gặp chuyện không vui, vẫn khuyên răn các em bằng những lời hay lẽ phải, chung quy cũng để các em yên tâm “nên người, học giỏi”.

Sở dĩ tôi nói được như thế vì tôi là người trong cuộc, tôi là một quản nhiệm nội trú!

Vậy, quản nhiệm nội trú là ai?

Xin trả lời ngay rằng, quản nhiệm nội trú (QNNT) cũng là một giáo viên như bao giáo viên khác. Nhưng có những tiêu chuẩn và yêu cầu cụ thể như sau:

- Về công việc: luôn theo sát, hướng dẫn và chăm lo đời sống sinh hoạt, tinh thần cho học sinh.
- Về con người: có vốn sống, luôn nhiệt huyết, tận tâm, luôn bình tĩnh, biết lắng nghe và chia sẻ.

Nhớ lại ngày ấy, cái ngày mà tôi còn chưa hình dung được về ngôi trường Nguyễn Khuyến, chưa tưởng tượng ra được công tác giáo dục ở đây như thế nào, và cũng chưa thể giải thích nổi hai từ “quản nhiệm”, chỉ biết được tên của một trong hai thầy sáng lập là Giáo sư – Nhà giáo nhân dân Lê Trí Viễn, cái tên mà tôi được biết khi còn là học sinh phổ thông, tôi đã may mắn đọc được những cuốn sách mà thầy viết. Và có lẽ đó là lý do duy nhất và lớn nhất dẫn bước tôi đến nơi này.

Những gì tôi hình dung trong đầu về công việc của một quản nhiệm nội trú có lẽ hơi khác so với thực tế: ở đây chúng tôi không có “ranh giới”, gần như chúng tôi phải ăn uống và sinh hoạt chung trong cùng một phòng với học sinh (và đây là một trải nghiệm quý giá dành cho những ai lần đầu làm công việc này). Và công việc của một quản nhiệm nội trú thì hoàn toàn khác xa với công việc của một giáo viên bình thường.

Có lên ‘google’ gõ nát bàn phím thì cũng không tìm ở đâu ra một nơi đào tạo hoặc huấn luyện công tác quản nhiệm. Và đó lại là một cái hay của công việc này. Không trường lớp, không giáo án thì chúng ta học tập lẫn nhau, người đi trước hướng dẫn người đi sau, cấp trên hướng dẫn và truyền đạt kinh nghiệm cho cấp dưới,... Vượt trên tất cả đó sự tiếp thu bằng cả con tim và khối óc những gì mà hai thầy đồng sáng lập đã truyền lại qua cuốn “Văn hóa trường học”.

Và công tác quản nhiệm được hai thầy khái quát như sau: “Cái tâm thiện trời sinh thường ai cũng có, nhưng đối xử với một lớp, mỗi em mỗi tính là khó nên phải rèn luyện. Làm anh làm chị, làm cha làm mẹ là làm việc bằng trái tim, trí óc. Thương yêu, chăm sóc, nghiêm mà không khắc, gương mẫu, cởi mở nhưng tế nhị (với nữ). Có sai là sửa, tuyệt đối tránh sỉ nhục, đánh đập” (trích “Văn hóa trường học-Song Lão”, trang 22).

Học sinh trường ta đa phần là nội trú, hầu hết các em đều ở những tỉnh thành xa về đây học tập. Sự khác biệt về hoàn cảnh gia đình, lối sống, nếp sinh hoạt cũng là một vấn đề hết sức nan giải khi các em cùng sống, cùng sinh hoạt trong cùng một lớp, một phòng, một tầng,.... Sự kết nối các em cũng là một việc hết sức khó khăn. Sống chung trong một môi trường có nhiều sự khác biệt như thế nên QNNT phải luôn theo sát (chứ không theo dõi) các em, uốn nắn và hướng dẫn kịp thời những hành động, hành vi còn chưa đúng. Luôn đối xử với các em bằng cái tâm, bằng tình cảm của một người anh, người chị, giúp các em hoàn thiện bản thân, đặc biệt là với những học sinh mới. Phân tích để các em hiểu, giúp các em hòa nhập với cuộc sống nội trú nhanh nhất có thể.

Lúc trước, thời học sinh 8x, 9x về cơ bản lối sống đã khác chúng ta, thì ngày nay sự khác biệt ấy càng rõ ràng hơn. Sự phát triển của kinh tế và công nghệ, sự bành trướng của mạng xã hội và thế giới ảo khiến giới trẻ có những bước đi xa và rộng hơn. Sự tiến bộ xã hội luôn vận động không ngừng, đa phần là những điều tốt đẹp và tích cực, nhưng bên cạnh đó còn có những mặt hạn chế mà chúng ta phải sớm nhận ra nhằm có những đối sách kịp thời và hợp lý. Học sinh ngày nay rất năng động, đặc biệt là học sinh trường chúng ta, đa phần các em đều xuất thân từ những gia đình (ít nhiều) có điều kiện, các em cũng đã sớm tiếp cận với những sự tiến bộ về công nghệ, về lối sống nên tính cách các em cũng khác thế hệ xưa rất nhiều. Sự đa dạng về tính cách cũng là một vấn đề nan giải trong công tác quản lý và giáo dục học sinh nội trú. Nếu không có được sự nhiệt huyết, tận tâm thì chúng ta khó lòng theo sát các em được. Tuy nhiên, nếu nhiệt huyết, tận tâm thôi thì vẫn chưa đủ. Như đã nói, học sinh ngày nay biết nhiều, hiểu nhiều hơn chúng ta nghĩ. Nếu chúng ta không có đủ vốn sống, không chịu khó tìm tòi học hỏi, không cập nhật thường xuyên xu thế của giới trẻ, thì chúng ta rất dễ “hụt hơi” trước những tình huống mang tính “thời thượng”. Nói như thế không có nghĩa là chúng ta “đu trend” như giới trẻ; chúng ta cập nhật để biết, để phân tích những mặt được và chưa được, nhằm hướng các em có cái nhìn đúng đắn hơn về cuộc sống, giúp các em có cách cư xử chuẩn mực hơn trong sinh hoạt hàng ngày.

Nói về sự khác biệt tính cách của học sinh, có lẽ đây là nguyên nhân chính dẫn đến việc phát sinh mâu thuẫn của các em. Anh chị em trong cùng một gia đình, thì thoảng vẫn có những lúc bất đồng, cãi vã, thậm chí “động tay động chân” thì chúng ta cũng xem việc mâu thuẫn của học sinh như là một đặc tính của giới trẻ. QNNT phải luôn bình tĩnh khi xử lý những trường hợp vi phạm, phải thật sự khéo léo và uyển chuyển, không cứng nhắc và lý thuyết suông; trong mọi tình huống phải luôn hướng tới việc giúp các em hiểu, giải tỏa tâm lý và hàn gắn các em.

Và phải luôn xử lý đến nơi đến chốn. Đặc biệt trong những tình huống nhạy cảm thì phải thật tế nhị; tránh nóng vội, nặng lời với học sinh, vì bản thân các em luôn có nhu cầu được tôn trọng và đồng cảm. Đối với gia đình, có thể các em là số một, luôn được cha mẹ lo lắng, cưng chiều; nhưng khi bước chân vào nội trú thì đặc quyền ấy không còn nữa. Sự hụt hẫng ban đầu là điều không tránh khỏi. Các em vẫn có nhu cầu được yêu thương, muốn được làm những điều mình thích, và quan trọng hơn hết là các em muốn được thể hiện bản thân. Những nhu cầu cơ bản như thế đôi khi tưởng chừng đơn giản, nhưng sống trong môi trường tập thể thì cần một sự hài hòa và hợp lý. QNNT phải luôn biết lắng nghe tâm tư nguyện vọng của các em, đồng cảm và chia sẻ những điều các em trình bày, luôn mở lòng khi các em nói, có như vậy thì học sinh mới thoải tâm sự cùng chúng ta, giúp chúng ta làm tốt hơn công việc của mình. Điều đại kỵ nhất trong công tác quản nhiệm là tư tưởng “cả vú lấp miệng em”! Sẽ không có một kết quả tốt nếu chúng ta dùng quyền của mình để phủ đầu, lấn át học sinh khi xử lý tình huống. Điều đó vô hình trung sẽ tạo cho các em một sự dè chừng, một sự phản kháng tiềm ẩn khi có trường hợp tương tự xảy ra trong tương lai.

Tâm lý lứa tuổi cũng là một vấn đề rất đáng quan tâm của học sinh trường ta. Ở đây chúng ta chỉ bàn đến đặc điểm tâm sinh lý của lứa tuổi thanh thiếu niên. Ở giai đoạn này các em đã phát triển tương đối hoàn chỉnh về mặt cơ thể, đang dần hoàn thiện các năng lực trí tuệ, hành vi, lối sống cũng đạt được những giới hạn nhất định.

Do đó nhu cầu thể hiện bản thân, nhu cầu muốn được công nhận như một người lớn, và nhu cầu về tình cảm cũng dần hình thành. Và trong cuộc sống, những gì được gọi là “nhu cầu” thì chúng ta đều có thể đáp ứng được, quan trọng là chúng ta xử lý và “lèo lái” nhu cầu ấy như thế nào. Hãy hướng dẫn cho các em cách thể hiện như một người lớn, như là: sống có trách nhiệm, biết quan tâm, giúp đỡ người khác, nói năng lịch sự,...

Và cần đặc biệt quan tâm đến vấn đề tình cảm của học sinh trong giai đoạn này. Đừng cấm đoán các em bằng những bài giảng đạo đức khô khan, mà hãy đi vào thực tế, hãy cho các em thấy được mặt trái của vấn đề là như thế nào? Không cần “đao to búa lớn” mà hãy nhỏ to tâm sự. Đừng để các em giữ khoảng cách quá xa với chúng ta. Những hành động chân thành và thiết thực, những lời nói theo kiểu “mưa dầm thấm lâu” chắc chắn sẽ phát huy tác dụng.

Định hướng nghề nghiệp cũng là một phần không thể thiếu của công tác quản nhiệm trong tình hình mới. Chúng ta không cần bắt các em phải chọn trường nào, ngành gì, vì công việc này quản nhiệm bán trú đã làm tốt bấy lâu nay. Nhưng sự giải thích thấu đáo về nơi đào tạo, về nhu cầu xã hội cho mỗi công việc, khơi gợi sự đam mê trong các lĩnh vực nghề nghiệp luôn là điều cần thiết. Muốn làm được như thế thì mỗi QNNT phải trang bị cho mình một sự hiểu biết nhất định, thường xuyên cập nhật, bổ sung kiến thức cần thiết, nhằm giúp các em định hướng tương lai một cách rõ ràng và khả dĩ hơn.

Cũng giống như học sinh, phần lớn QNNT đều xuất thân từ ngoại tỉnh. Phải sống xa gia đình trong một khoảng thời gian dài thì nhu cầu về tình cảm gia đình cũng không khác học sinh là mấy. Đó là mặt bất lợi đồng thời cũng là mặt thuận lợi của chúng ta. Nếu chúng ta biết biến những sự nhớ thương gia đình thành sự đồng cảm với học sinh thì công tác quản nhiệm của chúng ta sẽ thăng hoa và hiệu quả vô cùng. Biết là khó, nhưng như đã nói ở trên, đã chấp nhận làm công việc này thì nhiệt huyết trong mỗi con người phải luôn hừng hực, phải luôn đồng cảm và chia sẻ với học sinh, với tâm thế ấy thì không việc gì là không làm được.

Luôn xem nội trú là nhà, học sinh là con, là em trong gia đình, luôn yêu thương chăm sóc và dạy dỗ giống như người thân thuộc thì lo gì học sinh không ngoan, không vâng lời.

Hãy luôn thức khi học sinh còn chưa ngủ; luôn động viên, an ủi khi các em gặp chuyện không vui thì lo gì học sinh không quý, không tôn trọng chúng ta.

Hai thầy sáng lập đã đặt những viên gạch đầu tiên, xây nên một nền móng vững chắc để lớp lớp học sinh có cơ hội được học tập trong một môi trường nhân văn và hiện đại. Là lực lượng kế thừa, chúng ta phải luôn giữ gìn và phát huy truyền thống tốt đẹp “nên người, học giỏi”, và luôn hành động theo kim chỉ nam “vào Nguyễn Khuyến là phải tiến bộ”. Vâng, phải luôn tiến bộ, vì quản nhiệm là một công việc có bắt đầu mà không có sự kết thúc....

(GIẢI KHUYẾN KHÍCH VĂN XUÔI)

Nguyễn Khuyến, hè 2022

Nguyễn Minh Trí_GVQN Nội Trú

NGUYỄN KHUYẾN TRỌN MỘT CHỮ TÌNH

Nghĩa tình nơi ấy ai quên
Mười lăm năm rồi nặng một chữ ơn.
Ơn người mở lối dựng xây
Ơn người tiếp bước con đường tương lai.
Nguyễn Khuyến ngày ấy hôm nay
Vững vàng tiến bước vượt ngàn gian nan.
Niềm tin son sắt vững bền
Thêm nhiều mơ ước vươn tầm cao hơn.
Ba mươi năm, Nguyễn Khuyến trường ta
Trên đường hội nhập, đắp xây thêm đầy.
Nguyện xin ghi nhớ lời Thầy
Từng ngày “tiến bộ”, từng ngày yêu thương.

(kỷ niệm 30 năm thành lập trường, 15 năm làm việc tại trường,
ngày đầu 15/08/2007)

Kiều Hòa Luân_GVQN CS4

Ấn tượng về Nguyễn Khuyến

Tròn ba năm gắn bó với Nguyễn Khuyến, nơi đây đã trở thành ngôi nhà thứ hai của tôi.

Điều làm tôi ấn tượng nhất khi vào trường là những câu khẩu hiệu rất riêng, cũng chính là một trong những nét đặc biệt làm nên thương hiệu Nguyễn Khuyến. Trong đó, ấn tượng nhất có lẽ là khẩu hiệu “Vào trường Nguyễn Khuyến là phải tiến bộ”.

Còn nhớ ngày đầu tiên đến làm việc ở trường, bước vào trong khuôn viên cơ sở 1, đây là khẩu hiệu mà tôi nhìn thấy đầu tiên. Trong ba năm làm việc ở Nguyễn Khuyến, bản thân tôi vừa được chứng kiến, vừa được trải nghiệm sự “tiến bộ” đó rất rõ ràng.

Trong buổi họp phụ huynh học sinh cuối học kì I vừa rồi, có một phụ huynh đã phát biểu: “Tôi muốn gửi lời cảm ơn đến quý thầy cô của trường Nguyễn Khuyến, vì chỉ qua một học kì học ở trường, tôi thấy con mình tiến bộ lên rất nhiều, không chỉ tiến bộ trong học tập mà còn tiến bộ trong cả cách suy nghĩ, cách cư xử trong cuộc sống hằng ngày”. Khi nghe những lời đó tôi thấy cảm động, xen lẫn tự hào vì được đóng góp vào sự tiến bộ của học sinh, và điều đó đã được chính phụ huynh học sinh công nhận.

Có một câu nói mà tôi rất tâm đắc: “Gieo hành động, gặt thói quen; gieo thói quen, gặt tính cách; gieo tính cách, gặt số phận”. Nguyễn Khuyến thực sự giáo dục học sinh từ những hành động nhỏ nhất, để hình thành cho các em những thói quen tốt. Trong đó, thói quen xếp hàng đã trở thành nét đẹp văn hóa của trường đã gây ấn tượng tốt với rất nhiều học sinh, phụ huynh khi đến thăm quan trường. Hình ảnh các em học sinh xếp hàng ngay ngắn khi di chuyển đi học, khi đi ăn, khi ra về, thậm chí là ngay cả khi mua đồ ở căn tin đã trở nên vô cùng quen thuộc.

Hình ảnh: Học sinh Nguyễn Khuyến tham gia chương trình ngoại khóa (2020)

Một số bạn bè của tôi hỏi rằng có phải học sinh Nguyễn Khuyến chỉ có học, không được tham gia các hoạt động khác? Thực tế không phải như vậy. Học sinh của trường ngoài các tiết học chính khóa còn được tham gia các hoạt động trải nghiệm thông qua các chuyến đi dã ngoại thường niên, thông qua các Câu lạc bộ Văn học, Anh văn, Hóa học, Vật lý, Sinh học, Tin học, các hoạt động văn nghệ, thể dục thể thao.... Một lần tham gia buổi báo cáo sản phẩm Sân chơi Vật lý của học sinh vào cuối năm học 2019 - 2020, tôi đã rất bất ngờ khi các em học sinh có thể chế tạo được những sản phẩm có tính ứng dụng thực tế rất cao như máy rửa tay tự động, “ATM” gạo, “ngôi nhà thông minh”,... Mặc dù sản phẩm của các em còn khá đơn sơ nhưng hoạt động này cũng chứng minh được sự sáng tạo, khả năng vận dụng kiến thức vào thực tế của các em.

Hình ảnh: Một số sản phẩm đạt giải cao trong Sân chơi Vật lý (2019-2020)

Hay trong Sân chơi Anh văn, các em cũng thể hiện được sự tự tin của mình khi đứng trước toàn trường thuyết trình về một chủ đề hoàn toàn bằng Tiếng Anh, thậm chí còn xây dựng và biểu diễn một tiết mục nhạc kịch bằng Tiếng Anh. Vậy mới thấy học sinh Nguyễn Khuyến không hề “thụ động” như nhiều người vẫn nghĩ.

Thỉnh thoảng khi vào Facebook, tôi thường tìm đọc những tâm sự của các em học sinh trên các trang Confessions. Dưới một bài viết nói về áp lực học tập ở Nguyễn Khuyến, rất nhiều em cựu học sinh của trường bình luận rằng nếu có cơ hội được lựa chọn lại, các em vẫn sẽ lựa chọn Nguyễn Khuyến, bởi nơi đây đã nuôi dưỡng và đưa các em chạm tay đến ước mơ của mình. Tôi mong rằng tinh thần này sẽ được lan tỏa đến các thế hệ học sinh tiếp theo của Nguyễn Khuyến, để biến áp lực thành động lực, thúc đẩy các em cố gắng học tập và rèn luyện, để mỗi ngày đều trở thành phiên bản hoàn thiện hơn của bản thân.

Không riêng gì các em học sinh, bản thân tôi cũng nhận thấy mình tiến bộ lên từng ngày, cả về chuyên môn, về kinh nghiệm dạy học, quản lý học sinh và nhiều mặt khác nữa, đúng như khẩu hiệu “Vào trường Nguyễn Khuyến là phải tiến bộ”. Tình cảm, sự chỉ bảo, giúp đỡ tận tình của thầy cô, anh chị đồng nghiệp khiến tôi càng thêm yêu mến ngôi trường với lịch sử ba mươi năm tuổi này.

Sài Gòn vào hạ, những nhành hoa phượng khoe sắc dưới ánh nắng vàng, báo hiệu một mùa thi sắp đến. Chúc cho các em học sinh cuối cấp của Nguyễn Khuyến có một kì thi thật thành công, viết thêm những thành tích mới vào trang sử của trường.

(GIẢI KHUYẾN KHÍCH VĂN XUÔI)
Hoàng Thị Hoài Thu - GVQN CS4

NƠI ẤY... TRONG TÔI

Nhạc sĩ Phạm Tuyên đã viết: “Nơi ấy có một mái trường, đậm đà ấm áp tình thương, nơi ấy có những thầy cô hết lòng vì học sinh thân yêu...”. Đối với tôi nói riêng và các Thầy, Cô giáo và học sinh nói chung, “nơi ấy” chính là mái trường THCS và THPT Nguyễn Khuyến - nơi từ lâu, chúng ta quen gọi là “Ngôi nhà Nguyễn Khuyến”. Trong khoảnh khắc nhìn lại, tôi cảm nhận được thời gian trôi qua nhanh thật, mới đó mà đã 15 năm. Mười lăm năm với tôi, không quá dài, nhưng cũng đủ để lưu lại những kỉ niệm đẹp và thật khó quên, đồng thời, mỗi lần ngẫm lại, trong tôi lại dâng lên lòng biết ơn vô cùng đối với Nguyễn Khuyến.

Năm 1992, hai thầy: GS. NGND Lê Trí Viễn và nhà giáo Nguyễn Ngọc Phấn đã sáng lập nên ngôi trường Nguyễn Khuyến với tấm lòng hướng về sự nghiệp giáo dục. Hành trình tiên phong không thể tránh khỏi những khó khăn trắc trở, thế nhưng hai thầy đã từng bước dẫn dắt Nguyễn Khuyến vượt qua tất cả. Và đến ngày hôm nay, Nguyễn Khuyến, một ngôi trường đã 30 năm thành lập, vẫn luôn giữ vững những phương châm và định hướng giáo dục tiến bộ, luôn đi trước đón đầu những xu hướng giáo dục hiện đại. Với danh tiếng ngày càng vươn xa, với thành tích mỗi ngày một lớn, Nguyễn Khuyến đã và đang là một trong những ngôi trường tư thục danh tiếng, và là địa chỉ tin cậy của Phụ huynh, học sinh cả nước.

Năm 2007, tôi được tiếp nhận vào công tác ở trường THCS và THPT Nguyễn Khuyến cơ sở 4. Năm ấy, từ một sinh viên trẻ, tôi chính thức được đứng trên bục giảng với vai trò là người thầy. Năm đầu đứng lớp, tôi cố gắng dùng những kinh nghiệm mình đã tích lũy từ hồi đại học để giảng dạy cho các em. Rồi thì từng chuyện vui buồn của người làm thầy tôi đều trải qua, có nhiều chuyện để lại dấu ấn sâu đậm như chỉ vừa xảy ra ngày hôm qua. Có nhiều chuyện chỉ khi làm thầy của đám học trò tôi mới hiểu được. Và cũng vì thế, tôi nhận ra rằng tôi không chỉ đến đây và đơn thuần truyền dạy kiến thức cho các em, mà tôi còn là người truyền lửa, là người tiếp sức cho các em trên chặng đường này.

Những cô cậu học trò khi ấy không nhỏ hơn tôi bao nhiêu, nhưng cũng khiến tôi suy nghĩ nhiều, những băn khoăn của các em đã thúc đẩy tôi càng phải cố gắng để giúp đỡ và trách nhiệm hơn với các em. Từ hình ảnh một người thầy, tôi trở thành một người bạn đồng hành, một người đi trước sẵn sàng sẻ chia và dẫn dắt các em vượt qua những khó khăn mà các em đang phải đối mặt. Cứ thế, mọi vui buồn của học sinh từ bao giờ cũng trở thành vui buồn của chính tôi. Tôi muốn được đứng lớp, muốn được từng ngày nhìn các em trưởng thành, muốn cùng các em trải qua những năm cuối cấp của thời học sinh. Rồi thì các em cũng sẽ tốt nghiệp, cánh chim nào cũng sẽ đến ngày sải cánh bay cao, ở nơi đó các em có thể là bác sĩ, là kỹ sư, là những người thành đạt và đúng với ước mơ hoài bão của mình.

Tôi muốn tiếp sức mạnh để các em chuẩn bị cho ngày đó, và sự trưởng thành của các em lại tiếp sức mạnh để tôi tiếp tục cố gắng dìu dắt những đàn em nhỏ từ năm này sang năm khác. Không chỉ riêng tôi và tất cả người Thầy, người Cô ở ngôi trường này đều từng ngày cố gắng, không quản khó khăn để mang đến những điều tốt đẹp nhất cho học trò của mình, có lẽ đấy là cái tâm và cái đức của người nhà giáo mà người ta vẫn thường nói đến.

Khoảng thời gian 15 năm đã cho tôi chứng kiến những khoảnh khắc khó quên. Mỗi năm, vào khoảnh khắc phải nói lời chia tay với những em học trò lớp 12, nhìn các em cứ ôm nhau khóc vì nhớ các thầy, cô, bạn bè và nhớ cả mái trường này, những lúc đó, lòng tôi dâng lên niềm xúc động mãnh liệt. Cái khoảnh khắc ấy giúp tôi cảm nhận được ý nghĩa sâu sắc và sự thiêng liêng của nghề mình đã chọn. Các em khóc vì sắp phải chia xa thầy cô – bạn bè, sắp phải rời khỏi nơi mình đã trải qua rất nhiều chuyện cùng nhau, các em buồn vì thứ gì đó sắp kết thúc, còn tôi lại cảm động vì chính những tình cảm mà các em dành cho nhau, dành cho tôi, cho thầy cô, và dành cho ngôi trường Nguyễn Khuyến này. Mỗi lần như thế tôi lại được đắm mình trong những tình cảm chân thành và trong sáng không dễ gì gặp được khi đã qua cái thời học sinh. Những lúc đó, tôi biết các em đã trưởng thành, đã sẵn sàng cho chặng đường sắp tới.

Những kỉ niệm quý giá ấy khiến tôi càng thêm yêu nghề, thêm yêu quý và biết ơn Nguyễn Khuyến. Nguyễn Khuyến đã cho tôi nhiều cơ hội để thử thách và nuôi dưỡng đam mê của bản thân mình, tôi đã được chỉ bảo và học hỏi nhiều kinh nghiệm của thầy cô đã gắn bó với trường từ những năm đầu; tôi được gặp gỡ và làm việc với những đồng nghiệp thân thiện dễ mến, cũng như được dìu dắt biết bao thế hệ học sinh ngoan. Tất cả, từ thầy cô giáo đến các cô chú lao công, tạp vụ đều thấm nhuần quan điểm “Vào trường Nguyễn Khuyến là phải tiến bộ”, ở trường học mà “ở đâu cũng có dạy và ở đâu cũng có học”. Ngẫm lại khoảng thời gian gắn bó với nơi này, tôi cảm thấy mình đã nhận được rất nhiều giá trị mới, chính những điều đó đã luôn thôi thúc tôi tiếp tục cố gắng mỗi ngày trong sự nghiệp giảng dạy của mình.

30 năm là khoảng thời gian không dài với lịch sử nhưng là dấu ấn khó phai với nhiều kỷ niệm đẹp, với nhiều khó khăn thử thách nhưng Nguyễn Khuyến đã vượt qua tất cả để có ngày hôm nay. Nhìn lại chặng đường phát triển và trưởng thành, tất cả chúng ta đều tự hào khi đã không phụ lòng mong mỏi của hai thầy sáng lập.

Chắc chắn rằng, với tuổi 30 căng tràn sức sống của mình, Nguyễn Khuyến sẽ ngày càng “bay cao và bay xa”, không ngừng tỏa sáng để khẳng định vị thế của mình, và luôn là niềm tự hào của tất cả thầy cô, cán bộ công nhân viên, của phụ huynh và các em học sinh.

(GIẢI KHUYẾN KHÍCH VĂN XUÔI)

Lê Thế Nhiên: Giáo viên quản nhiệm lớp 12D3 năm học 2021 – 2022

NGUYỄN KHUYẾN TUỔI 30

Theo vận hành thời gian tự nhiên, mấy ai để ý rằng có nhiều thay đổi mỗi ngày, hay sự trưởng thành cả về thể chất lẫn tinh thần của một con người cũng thay đổi theo thời gian ấy.

Nguyễn Khuyến tuổi 30 có những chuyển mình như sự phát triển của một con người.

Tôi nghĩ không ai xa lạ với cái tên ban đầu “Trường phổ thông cấp 2 dân lập Nguyễn Khuyến”, cái tên gắn liền với những năm đầu thành lập – 1992. Rồi đến năm 1996, đổi tên thành trường phổ thông cấp 2-3 dân lập Nguyễn Khuyến.

Như một thói quen, một nghĩa vụ, một trách nhiệm, mỗi ngày học sinh đến trường, thầy cô lên lớp, CB_CNV đến đơn vị cơ quan làm những công việc mà mình đảm trách. Việc thay đổi tên từ “Tư thực Nguyễn Khuyến” sang “THCS-THPT Nguyễn Khuyến”, theo tôi nghĩ gần như ít ai để ý, nhưng đó chính là một sự chuyển đổi để hội nhập.

Sự thay đổi bắt đầu từ tên trường, rồi đến số lượng học sinh (sĩ số mỗi lớp những năm đầu khoảng chừng 25 đến 30 học sinh, rồi tăng dần lên 40 đến 45 học sinh trên một lớp học). Phải chăng lúc này đây, Nguyễn Khuyến như một thanh niên đang tuổi lớn, đang hoàn thiện để trưởng thành. Chính hai Đấng sinh thành, trụ cột của gia đình (hai Thầy sáng lập) đã có phương pháp dạy dỗ đưa con đang tuổi ăn tuổi lớn của mình vừa mềm dẻo - vừa cương quyết, cứng rắn để chàng thanh niên ấy có được nền tảng vững chắc bước vào đời.

Thường thì Phụ huynh quan tâm đến việc con em mình sẽ học trường điểm nào cho mỗi cấp học, hay chất lượng đào tạo trường đó ra sao. Chính vì vậy, cứ độ khoảng tháng tư, tháng năm, Nguyễn Khuyến lại đón những đoàn khách từ các tỉnh muốn tìm hiểu thực tế về trường, thay vì chỉ nghe tư vấn qua điện thoại. Qua tiếp xúc, trao đổi trực tiếp, tôi mới biết được rằng đa phần phụ huynh đã tìm hiểu khá kỹ về cách đào tạo, về kết quả thi Đại học.... Điều khá bất ngờ không chỉ dừng lại ở đó, có một phụ huynh còn nói, “Tôi có ấn tượng khá tốt với cô đồng nghiệp mới vào công ty, lễ phép – nhanh nhẹn, và được biết cô đồng nghiệp này là học sinh Nguyễn Khuyến”. Hóa ra, việc tư vấn, giới thiệu về trường chưa hẳn thực tế bằng những gì mà học sinh Nguyễn Khuyến bước vào đời, ứng xử với đồng nghiệp cũng như trách nhiệm trong công việc.

Có lẽ, băng rôn mang dòng chữ “Vào trường Nguyễn Khuyến là phải tiến bộ” khá quen thuộc với học sinh Nguyễn Khuyến. “tiến bộ” ở đây không chỉ nói riêng học sinh phải có kết quả học tập tiến bộ mà “tiến bộ” với tất cả các bộ phận, từ CB CNV đến Giáo viên, mọi việc của hôm nay phải hoàn thiện hơn hôm qua. Với học sinh, ý thức trách nhiệm và kết quả học tập phải ngày càng vượt trội hơn hôm qua so với bản thân mình.

Một câu hỏi được đặt ra rằng liệu trường THCS-THPT Nguyễn Khuyến đã là một thanh niên tuổi 30 đủ chín chắn về tính cách và đủ trưởng thành về thể chất chưa. Cá nhân tôi xin bày tỏ quan điểm và suy nghĩ rằng, chàng thanh niên này đã vững bước trên đôi chân của mình.

Từng bước từng bước một, học sinh Nguyễn Khuyến phải biết tự học, đến mục tiêu cao hơn, “đường vào cao đẳng, đại học thẳng tắp” và đến nay, mục tiêu ấy đã được chứng minh. Thế nhưng, không phải lúc nào chân bước đi đều trên con đường bằng phẳng, hai năm gần đây nhiều khó khăn do thiên tai đem lại, dịch bệnh (covid 19) đã và đang là thách thức vô cùng lớn mà một thanh niên tuổi 30 phải đương đầu. Một lần nữa Nguyễn Khuyến lại chứng minh rằng sự chung tay của đại gia đình Nguyễn Khuyến từ phụ huynh – học sinh đến Ban Giám Hiệu – CB_CNV nhà trường đã tiếp sức cho thanh niên ấy thêm một bước đi vững chãi.

P.Học vụ: Cô Nguyễn Thị Quế

CON ĐÒ NGUYỄN KHUYẾN

Thầy Cô như những con đò,
Con đò đưa những học trò sang sông.
Sau này khi đã thành công,
Chúng em yêu mến, nhớ công Cô Thầy.

TÂM NGUYỆN

Mười hai năm tôi vào Nguyễn Khuyến,
Bao vui buồn, kỷ niệm khó quên.
Xin cảm ơn ngôi trường Nguyễn Khuyến,
Suốt cuộc đời tôi nguyện hiến dâng!

Hoàng Trọng Nghĩa_Giám thị cs4

“Đôi dòng về Nguyễn Khuyến yêu thương”

Nguyễn Khuyến ngôi trường yêu thương, nơi mà tôi đã gắn bó cũng đã được 12 năm. Được công tác ở đây cũng là một cái duyên rất lớn của tôi. Thanh xuân, nhiệt huyết tuổi trẻ đã được tôi tìm thấy ở ngôi trường này. Được làm việc cùng với những con người nhiệt huyết, những đồng nghiệp thân thiện đã cho tôi rất nhiều kiến thức cũng như kinh nghiệm trong công việc và trong cuộc sống.

Tôi được giao trách nhiệm phụ trách phòng thí nghiệm Nguyễn Khuyến cơ sở 4 từ năm 2016, một công việc rất thú vị đó ạ! Các em học sinh sau khi cân não với lý thuyết và bài tập trên lớp sẽ được xuống phòng thí nghiệm làm thực hành. Dưới phòng thí nghiệm với đầy đủ hóa chất, thiết bị và dụng cụ thực hành cùng với sự hướng dẫn của giáo viên bộ môn chúng tôi sẽ hỗ trợ các em, giúp tất cả các em có thể trải nghiệm kiến thức thực tế, các em có thể tự tay làm ra, tự mắt nhìn thấy những kiến thức trong sách vở nó sinh động như thế nào. Nhất là với môn hóa, sau khi làm những thí nghiệm cho hiện tượng đẹp thì mắt các em sáng rỡ, miệng ồ lên sung sướng.... Hay khi thực hành vật lý các em có thể áp dụng những nguyên lý vào thực tế, lấy và xử lý số liệu một cách thành thục. Với môn sinh học các em cũng rất phấn khích khi được dùng kính hiển vi quan sát những bộ phận nhỏ xíu bên trong của vật chất, hay sau buổi thực hành còn có sản phẩm đem về khoe bố mẹ nữa. Đó chính là động lực, là niềm vui trong công việc của chúng tôi. Nhiều đó thôi đã thấy Nguyễn Khuyến là môi trường học tập và làm việc tuyệt vời phải không ạ!!!

Năm nay là kỷ niệm 30 năm thành lập trường, biết ơn hai thầy sáng lập trường cố Giáo sư_Nhà Giáo Nhân Dân Lê Trí Viễn và cố nhà giáo Nguyễn Ngọc Phấn, chúng tôi luôn cố gắng làm tốt nhất công việc của mình, tương lai Nguyễn Khuyến là tương lai của chúng tôi . Chúc cho Nguyễn Khuyến ngôi trường yêu dấu ngày một lớn mạnh! Chúc cho Hội Đồng Quản Trị , Ban Giám Hiệu, toàn thể các thầy cô, các cán bộ nhân viên và các em học sinh trường ta luôn khỏe mạnh vững vàng để đưa Nguyễn Khuyến phát triển hơn nữa như slogan của trường “Nguyễn Khuyến cất cánh bay cao bay xa”.

Cô Lê Thị Phương (Phòng Thí Nghiệm cs4)

Nguyễn Khuyến – Ngôi nhà thứ hai

Ngày đó, khi tôi mới chỉ là cô sinh viên tỉnh lẻ vừa mới tốt nghiệp đại học. Với biết bao hoài bão, sức trẻ và nhiệt thành, tôi bắt đầu hành trình tìm kiếm công việc ở Sài Gòn tráng lệ với niềm tin cuộc sống sẽ không bạc đãi những người có quyết tâm và cố gắng. Thật vậy, vào một ngày cuối tháng 4/ 2013, giữa tiết trời oi ả của Sài Gòn, tôi nhận được điện thoại hẹn phỏng vấn của cô Nguyễn Yên Chi- Hiệu phó Trường THCS & THPT Nguyễn Khuyến. Sau buổi phỏng vấn đó, cuộc đời tôi chính thức bước sang một trang mới. TÔI ĐÃ TRỞ THÀNH MỘT THÀNH VIÊN CỦA ĐẠI GIA ĐÌNH NGUYỄN KHUYẾN.

Ngày đặt những bước chân đầu tiên vào cơ sở 3A nơi tôi làm việc, suy nghĩ đầu tiên lóe lên trong đầu tôi, trường học thôi mà sao to thế, hiện đại thế, hoành tráng thế. Phải mất đến 5 phút tôi mới có thể tìm thấy được phòng làm việc của mình. Phòng làm việc của tôi thuộc dãy văn phòng, cực kì mát mẻ và rộng rãi, phía sau là dãy cây xanh rì, gốc cây to tới nỗi 1 sải tay của tôi ôm cũng k trọn. Nơi làm việc mới, đồng nghiệp mới, toàn những người tôi chưa từng gặp mặt, chưa từng nói chuyện. Nhưng may mắn thay, đồng nghiệp của tôi là những người cực kì dễ mến, thân thiện và nhiệt tình.

Cô Phạm Thị Hiền- trưởng phòng, tự tay dắt tôi sang giới thiệu với các phòng ban. Cũng cô Hiền tận tình chỉ dạy cho tôi, hướng dẫn tôi làm quen với công việc. Cho tới bây giờ, tôi vẫn thầm biết ơn Cô và các anh chị đồng nghiệp khi đó, nếu không có mọi người giúp đỡ tôi chắc chắn sẽ lạc lõng lắm.

Trường tôi có bề dày lịch sử “ không phải dạng vừa đâu ” nhé. Được thành lập từ năm 1992, tính tới nay đã tròn 30 năm tuổi. Nguyễn Khuyến được xem là lò luyện thủ khoa của cả nước, luôn luôn đứng trong top đầu những trường có thành tích tốt nhất và là nơi nhận được sự tin tưởng tuyệt đối của phụ huynh và học sinh. Cứ mỗi mùa thi cử qua đi, kết quả học tập của các em chính là lời khẳng định chắc nịch về chất lượng giáo dục của nhà trường. Để đạt được thành tích như vậy phải kể tới sự quan tâm sâu sắc và chỉ đạo kịp thời của Hội đồng quản trị, Ban giám hiệu nhà trường.

Kế thừa thành tựu của hai Thầy sáng lập là Thầy Nguyễn Ngọc Phấn và Thầy Lê Trí Viễn, với tiêu chí “đậu đại học 100 %, đường vào đại học thẳng tắp”, toàn bộ tập thể giáo viên, cán bộ công nhân viên của Trường không ngừng cố gắng trau dồi kiến thức chuyên môn, sống và làm việc với tôn chỉ “ vào Nguyễn Khuyến là phải tiến bộ ”.

Mới đó mà đã 9 năm trôi qua, từ những ngày đầu tiên mới bước chân vào trường với biết bao lo lắng, hồi hộp. Giờ ngồi đây, chiêm nghiệm lại hành trình ấy, tôi không khỏi tự hào khi mình là một thành phần nhỏ bé được cống hiến chút sức lực bên cạnh những thành công to lớn ấy. Ở đây chúng tôi gọi Nguyễn Khuyến là “ GIA ĐÌNH ”.

Phạm Thị Loan_Y tế

15 NĂM “LỚN LÊN CÙNG NGUYỄN KHUYẾN”

Năm 2007, đó là mốc thời gian bắt đầu cho cuộc hành trình của tôi: “Hành trình lớn lên cùng trường THCS và THPT Nguyễn Khuyến cơ sở 4”. Năm ấy, cũng là năm tôi mới bước ra từ ngưỡng trường Đại học Sư phạm Tp.HCM. Sau 4 năm đèn sách, tôi bắt đầu cho cuộc hành trình mới, bắt đầu cho công việc mới “giáo viên quản nhiệm bán trú”. Mới nghe có vẻ lạ lẫm, nghề “giáo viên quản nhiệm” là gì nhỉ? Lúc đầu tôi cũng có nhiều câu hỏi “không biết mình sẽ làm những gì? “giáo viên quản nhiệm khác với giáo viên chủ nhiệm thế nào” và “mình có được tham gia giảng dạy không?”...

Năm ấy, tôi còn rất non và trẻ so với cái nghề mà mình đang trải nghiệm, cái cảm giác “run run, sợ sợ” khi ngày đầu tiên vào nhận lớp, thật không thể nào quên. Đúng 6h15 tôi đã có mặt ở lớp, học sinh lần lượt di chuyển từ nội trú lên lớp học, đúng 6h20 tất cả học sinh cả bán trú và nội trú đã có mặt đông đủ, công việc đầu tiên tôi làm sau khi cả lớp đứng lên chào cô là đọc tên từng học sinh để điểm danh, sau khi lớp đã đủ quân số, tôi bắt đầu cập nhật danh sách nội trú và bán trú, sinh hoạt nội qui cho học sinh. Cái cảm giác sợ trong lòng nhưng cố gắng “ngầu” trước mặt học sinh để duy trì nề nếp kỷ cương của lớp.

Thật kỳ diệu, sau ngày đầu tiên đứng lớp, tôi dần dần tích góp kinh nghiệm cho bản thân mình, ghi nhận thật chi tiết về những việc mình phải làm trong ngày: Buổi sáng lên lớp điểm danh; kiểm tra nề nếp lớp học, kiểm tra bài tập về nhà, truy lý thuyết các môn toán, lý, hóa, anh văn ... Ghi nhận lại các sự việc xảy ra trong ngày, ví dụ học sinh nào chưa ngoan, chưa tập trung, chưa học bài... Để lên lớp sinh hoạt nhắc nhở chung cho cả lớp, đến đầu buổi chiều 13h20 tôi bước vào lớp, tất cả học sinh đứng dậy chào, tôi nghiêm nghị đi đi lại lại vòng vòng lớp để nhìn nhìn quan sát rồi lại trở lên trên bắt đầu sinh hoạt, dặn dò và lên lớp phổ biến kế hoạch về nhà cho học sinh học buổi tối; tôi nhận thấy ngoài việc đưa ra kế hoạch học tập phù hợp với từng đối tượng học sinh, để các em đạt được kết quả học tập cao “đường vào Đại học thẳng tắp” như mong muốn của phụ huynh và thầy cô trong trường.

Một điểm rất quan trọng trong công việc của giáo viên quản nhiệm là làm thế nào để có thể gần gũi, thân thiện, “cháy hết mình với học sinh” nắm bắt được học sinh nhiều nhất có thể, nắm bắt được những tâm tư tình cảm, những khó khăn trong học tập và trong cuộc sống để có thể giúp đỡ động viên các em kịp thời. Bên cạnh đó phải duy trì trật tự kỷ cương của trường “nghiêm nhưng không khắt”, “Tiên học lễ, hậu học văn”, “bỏ nói nhỏ học nói to”, “đi nhẹ bước khẽ”, “Dạy cả lớp dạy nghĩ, cả lớp học nghĩ mới học” hay “Vào trường Nguyễn Khuyến là phải tiến bộ”, “Danh, chí, tín, thành”... tất cả những câu nói, khẩu hiệu đó như kim chỉ nam định hướng cho mọi hoạt động của thầy cô và học sinh trong trường được hai thầy Hiệu trưởng sáng lập là GS-NGND Lê Trí Viễn và Nhà giáo Nguyễn Ngọc Phấn đã dày công khai phá và sáng lập nên. Đã 30 năm Trường THCS và THPT Nguyễn Khuyến không ngừng phát triển và đến nay hệ thống trường Nguyễn Khuyến đã mở rộng thêm: ngoài Nguyễn Khuyến Tp.HCM, Nguyễn Khuyến Bình Dương nay lại thêm trường Tiểu học – THCS – THPT Lê Thánh Tông, với cơ sở vật chất ngày càng khang trang hơn, rộng rãi thoáng mát và đầy đủ tiện nghi hơn. Hai Thầy bằng tâm huyết và lòng yêu nghề, yêu trẻ đã đã hướng dẫn cụ thể cho thầy cô, cán bộ công nhân viên trường về từng công việc cụ thể của từng phòng ban, bộ phận, tất cả được cô đọng trong cuốn “văn hóa trường học” – một trong những tài sản quý giá mà hai Thầy đã để lại cho tất cả thành viên trong trường.

Nghề “giáo viên quản nhiệm” không thể diễn tả bằng một hai câu để bao quát hết nội dung công việc , nếu như “Giáo viên chủ nhiệm lớp thực hiện nhiệm vụ quản lý lớp học và là nhân vật chủ chốt, là linh hồn của lớp, người tập hợp, dìu dắt giáo dục học sinh phấn đấu trở thành con ngoan, trò giỏi, bạn tốt, công dân tốt và xây dựng một tập thể học sinh vững mạnh” thì giáo viên quản nhiệm sẽ làm hết tất cả công việc đó và còn hơn thế nữa, đôi khi là “kỹ sư tâm hồn” để các em tâm sự giải bày nỗi niềm của mình, có lúc “ như người anh , người chị, người cha, người mẹ thứ hai”, khi cần có khi lại là “ cảnh sát điều tra” làm rõ vụ việc, hằng ngày như “ vệ sĩ luôn sát cánh từ sáng đến chiều cùng các em, chỉ bảo, dạy các em “ nên người, học giỏi”, trong học tập thì giáo viên quản nhiệm như “bách khoa toàn thư” để các em tra cứu thông tin,...Một nghề cao quý như thế, được nhiều học sinh yêu quý, được làm việc với những chủ nhân tương lai của đất nước tôi luôn tự nhủ mình phải cố gắng hơn nữa, học hỏi trau dồi nhiều hơn nữa để đủ “ tâm và tầm “, để xứng đáng với mái nhà Nguyễn Khuyến thân thương đã nuôi dạy tôi suốt 15 năm qua, đã giúp tôi trưởng thành hơn mỗi ngày.

Đến năm thứ 2 năm 2009 , tôi nhận thêm một công việc nữa “giáo viên bộ môn hóa cấp 2”, lúc này tôi bắt đầu tham gia giảng dạy môn hóa, dạy các em học sinh lớp 8 cảm giác thật vui, nhìn những ánh mắt còn ngây thơ trong sáng chăm chú theo từng lời giảng tôi cảm thấy yêu nghề hơn, trải qua hai năm dạy cấp hai, rồi các em bước qua ngưỡng cửa của tuổi trưởng thành, tôi được vinh dự theo dạy các em, được ngắm nhìn các em trưởng thành từng ngày, rồi ra trường chấp cánh bay cao theo những ước mơ hoài bảo của mình.

Và cứ thế, thời gian trôi qua đến năm 2012, tôi lại vinh dự được đảm nhận thêm nhiệm vụ mới “phụ trách khối 11”, tôi lại tập làm quen với công việc quản lý khối, tôi và thầy cô trong khối 11 hỗ trợ giúp đỡ nhau hoàn thành nhiệm vụ mà trường tin tưởng gởi gắm cho mình. Cảm ơn HĐQT, BGH đã tạo điều kiện cho tôi được làm việc trong mái trường thân thương, đầm ấm, với những định hướng sáng tạo, tiến bộ, đậm chất nhân văn, tôi còn nhớ thời gian dịch covid-19 bùng phát, tất cả học sinh phải dừng đến trường, thầy cô tạm dừng việc dạy trong nhiều tháng, thật cảm động trong thời gian khó khăn ấy HĐQT và BGH trường Nguyễn Khuyến với tinh thần “tương thân tương ái, lá lành đùm lá rách” mặc dù học sinh không đến trường, nguồn thu của trường bị gián đoạn, nhưng trường vẫn gởi đến thầy cô, nhân viên trong trường những tin nhắn “đậm nghĩa tình” , “đậm tính nhân văn”. Cảm ơn các đồng nghiệp thân thiện, dễ mến đã đồng hành cùng tôi suốt thời gian qua, cùng nhau san sẻ những khó khăn trong công việc, cùng nhau chia sẻ niềm vui, nỗi buồn trong công việc của mình.

Năm 2022, năm học nhiều khó khăn do tình hình dịch bệnh, nhưng ở mái nhà Nguyễn Khuyến tôi đón nhận được nhiều sự chia sẻ từ nhà trường và đồng nghiệp, nên khó khăn dần qua đi, nhường chỗ cho những mơ ước sắp tới, để chuẩn bị cho năm học mới này, tôi cần trang bị thêm cho mình về sức khỏe, tinh thần, kế hoạch hoạt động, kế hoạch giảng dạy ... với hy vọng năm học sau sẽ gặt hái được nhiều thành công hơn nữa, sẽ trưởng thành hơn nữa và để luôn cùng Nguyễn Khuyến mãi chấp cất cho các ước mơ của bao thế hệ học sinh “bay cao bay xa” đến những chân trời mơ ước. Xin chúc đại gia đình Nguyễn Khuyến luôn vui khỏe, hạnh phúc, đoàn kết , luôn vững tin trong sự nghiệp “trồng người”.

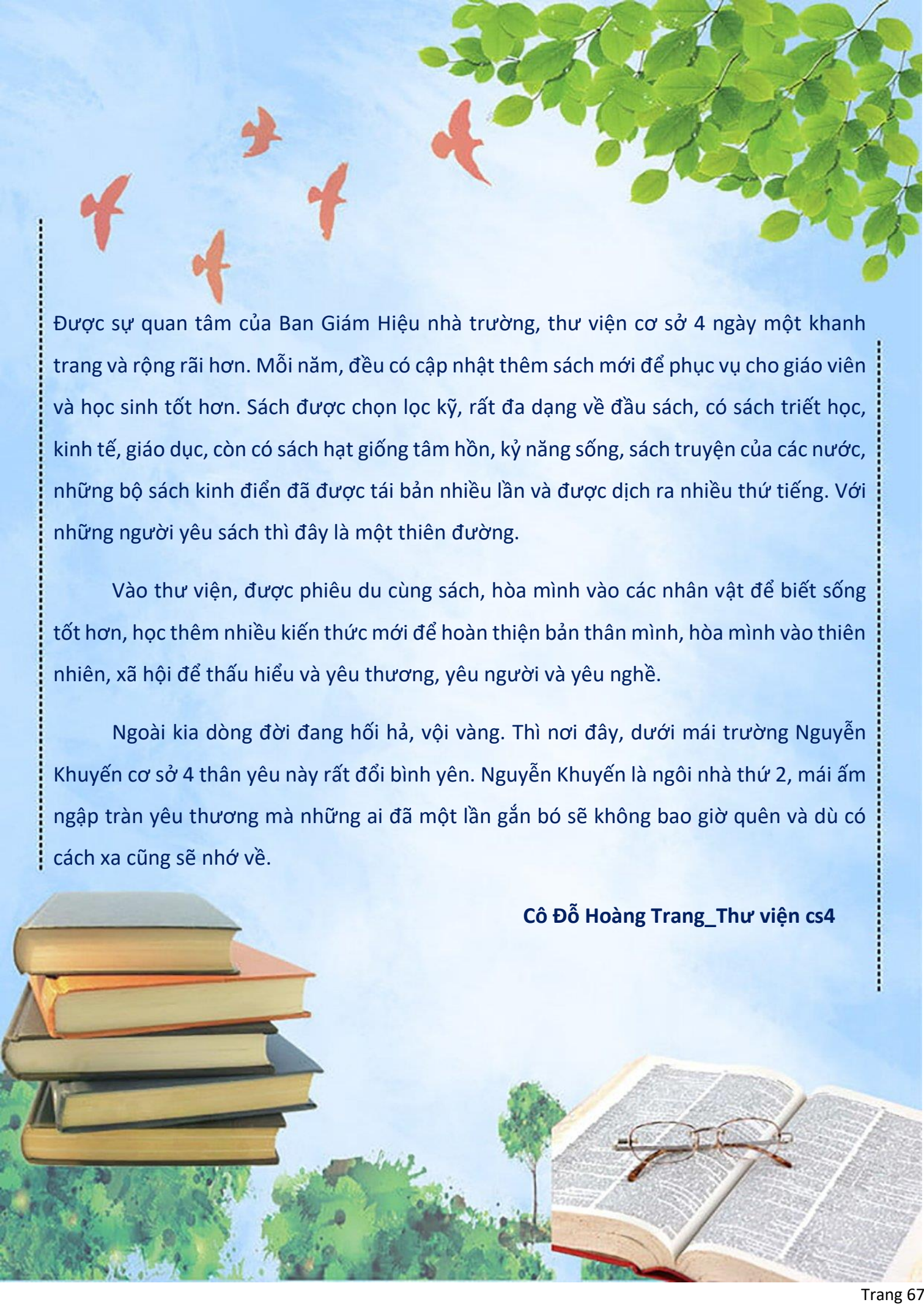
Cô Nguyễn Thị Hồng Liễu_Khối phó khối 11 cs4

KHOẢNG LẶNG YÊU THƯƠNG

Giữa cái nắng oi ả của những ngày cuối hè, trong khoảng xanh mênh mông điểm xuyết sắc đỏ của những chùm phượng vĩ còn sót lại.

Đi giữa không gian xanh mát trong sân trường mùa hạ, làm cho tôi nhớ về kỷ niệm của ngày xưa. Ngày mà tôi đến trường Nguyễn Khuyến cơ sở 4 và nhận việc ở phòng thí nghiệm với bao lo lắng, bang khoảng. Ngỡ ngàng với tiết “đọc sách” được phân trong thời khóa biểu và bắt đầu chọn sách đưa lên lớp cho các em, cả cô và trò đều có cùng suy nghĩ, tò mò, lạ lẫm. Vì trong suốt khoảng thời gian đi học của mình và các em học cấp 2 không có tiết đọc sách này trên lớp. Và mỗi sáng thứ 2 đầu tuần tôi nghe các bài báo cáo đọc sách của các lớp luân phiên nhau. Đây là sản phẩm của quá trình các em cảm nhận, chiêm nghiệm cuộc sống qua thế giới ngôn từ trong từng trang sách rồi nói lên suy nghĩ, ý kiến, sự trải nghiệm của bản thân mình sau khi được tiếp cận các cuốn sách theo những chủ đề khác nhau. Hoạt động này sẽ đi xuyên suốt quá trình học tập của các em tại môi trường này.

Được sự quan tâm của Ban Giám Hiệu nhà trường, thư viện cơ sở 4 ngày một khang trang và rộng rãi hơn. Mỗi năm, đều có cập nhật thêm sách mới để phục vụ cho giáo viên và học sinh tốt hơn. Sách được chọn lọc kỹ, rất đa dạng về đầu sách, có sách triết học, kinh tế, giáo dục, còn có sách hạt giống tâm hồn, kỹ năng sống, sách truyện của các nước, những bộ sách kinh điển đã được tái bản nhiều lần và được dịch ra nhiều thứ tiếng. Với những người yêu sách thì đây là một thiên đường.

Vào thư viện, được phiêu du cùng sách, hòa mình vào các nhân vật để biết sống tốt hơn, học thêm nhiều kiến thức mới để hoàn thiện bản thân mình, hòa mình vào thiên nhiên, xã hội để thấu hiểu và yêu thương, yêu người và yêu nghề.

Ngoài kia dòng đời đang hối hả, vội vàng. Thì nơi đây, dưới mái trường Nguyễn Khuyến cơ sở 4 thân yêu này rất đổi bình yên. Nguyễn Khuyến là ngôi nhà thứ 2, mái ấm ngập tràn yêu thương mà những ai đã một lần gắn bó sẽ không bao giờ quên và dù có cách xa cũng sẽ nhớ về.

Cô Đỗ Hoàng Trang_Thư viện cs4

TÂM TƯ NGHỀ NỘI TRÚ

2006 tôi bước chân vào trường với bao niềm bỡ ngỡ: ngôi trường sao mà nhiều phòng học thế, sao nhiều phòng ban quá vậy...và nhất là Giáo viên quản nhiệm nội trú là gì thế nhỉ !!! Đêm đầu tiên nằm trong phòng nội trú, một nam thanh niên như tôi đang ngủ chung với hơn 50 học sinh, giường tầng 3 xếp ngay ngắn sát nhau, đêm đó tôi không ngủ và có lẽ cả tuần đầu tiên tôi vào trường không ngủ được do lạ quá! Thời gian thấm thoát trôi đi, năm 2022 này trường ta trong 30 tuổi, còn tôi cũng đã 16 năm cùng trường, rất rất nhiều kỷ niệm buồn vui muốn nói.

Thuở ban đầu thuộc về 3A, sau đó qua Cơ sở 1, rồi về Lê Thánh Tông, và hiện tại nay tôi đang công tác ở cơ sở 4. Thật may mắn tôi được Ban Giám Hiệu điều chuyển đi khắp 4 cơ sở, được cọ sát được sống và làm việc với rất nhiều đồng nghiệp, trên hết đó là những con người hết lòng hết tâm với nghề ngoài ra họ còn rất tình cảm sẻ chia vui buồn bên nhau, tôi cảm nhận thật sự Nguyễn Khuyến là ngôi nhà thứ hai của chúng ta - ấm áp, chở che mọi nhẽ. Với gia đình nhỏ của tôi, trường ta còn là bà mối bắc nhịp cầu duyên cho tôi và bà xã gặp nhau nên nghĩa vợ chồng, có lẽ vậy mà cả 2 chúng tôi luôn muốn gắn bó đồng hành cùng trường mãi mãi.

Người ta thường nói Quản nhiệm nội trú như cha như mẹ thứ 2 của học sinh, tôi thấy hoàn toàn đúng. Chúng tôi, các thầy cô tuy không sinh ra các em nhưng suốt 6 ngày trong tuần 24/24 lúc nào cũng có mặt bên cạnh chăm lo miếng ăn giấc ngủ cho các con, nắm bắt từng nét thay đổi về mọi mặt nhất là tâm sinh lý để cũng các em làm bạn chuyện trò giải bày tâm sự. Không thể nói hết các công việc mà giáo viên nội trú làm trong một ngày, chỉ biết rằng các bậc phụ huynh ở nhà có thể hoàn toàn an tâm các con ở trường lúc nào cũng có chúng tôi chăm lo mọi mặt chu đáo nhiệt tình, tận tâm tận lực.

Đêm về, mọi người được đoàn tụ với gia đình nhỏ, thì quản nhiệm nội trú chúng tôi lại có gia đình lớn để quây quần, đôi khi tủi thân thèm muốn được về với con nhưng nhìn các bạn nhỏ cũng xa nhà dúi mài trang sách mà nén lòng riêng tư lại. Các thầy cô thầm lặng hy sinh cá nhân mình vì học sinh, đi ngủ trễ hơn, giật mình nhiều hơn vì tiếng bạn nào ho, bạn nào khó ngủ, bạn nào trong phòng lạnh mà ngủ quên không đắp mền....lúc đó thầy cô sẽ nhẹ nhàng đến quan tâm hỏi han đắp lại cái mền, lấy cho viên thuốc cảm....Ngẫm ra, quản nhiệm nội trú là một nghề cao quý, như đóa hoa nở về đêm, ngát hương bay tiếng mà thầm lặng ít ai hay. Đôi lần vợ con có gọi nhớ cha nhớ chồng, ngẩn người suy nghĩ với gia đình nhỏ mình có vô tâm không! mình từ bao giờ yêu học sinh hơn con yêu trường hơn nhà vậy !!!! không chỉ riêng tôi mà tất thấy quý giáo viên nội trú đều thấy lắng lòng, suy nghĩ nhiều hơn về công việc về gia đình, nhưng trên hết chúng tôi vẫn quyết định gắn bó yêu nghề, học sinh cũng như con và nội trú là gia đình lớn. Nhân đây tôi cũng xin được cảm ơn những cảm thông thấu hiểu của gia đình nhỏ đã hy sinh đồng hành cùng gia đình lớn của chúng ta !!!

Cảm ơn Ban Giám Hiệu, cảm ơn Hội Đồng quản trị đã sáng lập và chèo lái con thuyền Nguyễn Khuyến để trường ta đã, đang và mãi mãi được bay xa, chúng tôi – những giáo viên quản nhiệm nội trú nói riêng xin tự hứa sẽ cố gắng hết sức bằng tâm huyết để cống hiến đồng hành cùng Trường, giúp các thế hệ học sinh có được ngôi trường học tập chất lượng cao về mọi mặt.

Nội trú cơ sở 4 – một đêm mưa mùa hạ 2022

Trưởng ban nội trú : Trần Nam Dừa

Ngôi nhà mơ ước! NGUYỄN KHUYẾN PARADISE

Trường Tư thực Nguyễn Khuyến.... cơ sở 1, 2, 3A, 3B, 4 và tiếp tục với Nguyễn Khuyến Bình Dương, Lê Thánh Tông..... 30 năm với môi trường Nguyễn Khuyến!!!! Đó là thời gian tương đối dài với mỗi con người chúng ta (nửa một đời người), Là cái nơi chứa chan biết bao nhiêu kỷ niệm, bao thế hệ học sinh cũng như giáo viên khi còn ở nơi đây. Tôi, hơn 17 năm về trước, một người tình cờ đến với môi trường với bao điều mới lạ, cảm giác thật hạnh phúc khi đặt chân vào môi trường này, một cái nhìn lạ lẫm khi được hai thầy sáng lập (Cố Nhà giáo Nguyễn Ngọc Phấn và Cố GS Nhà giáo Nhân dân Lê Trí Viễn) tiếp nhận. Một vai trò mới mà chỉ có hai thầy sáng lập mới nghĩ đến là GVQN (Giáo viên quản nhiệm Bán Trú - Nội Trú), người mà luôn luôn theo sát học sinh, đóng vai trò như một người thầy/cô, người bạn và là người dẫn dắt các em học sinh cho tới khi ra trường, tôi nghĩ đó là một lối suy nghĩ mở trong thời đại mà giáo dục đang phát triển theo một xu hướng mới, một ý tưởng mà cho tới giờ phút này gần như là đầu tàu trong phát triển giáo dục TP cũng như cả nước làm theo (đó là cảm nghĩ của tôi). Hai thầy luôn tận tụy và hướng dẫn cho thầy cô, khích lệ và động viên cho mọi người... Đó là tấm gương và động lực không những truyền đạt cho tôi và cho biết bao thế hệ GV - CBCNV trong trường.

Xin cảm ơn hai thầy, với tôi từ khi vào trường, cuộc sống đã thay đổi rất nhiều, từ một người rụt rè, nhút nhát, thiếu tự tin, nóng nảy...biến thành một người hoàn toàn mới, sinh động vui vẻ gắn kết yêu thương, luôn luôn trách nhiệm; hàng ngày đến trường với khẩu hiệu "đến trường là niềm vui" "Vào trường Nguyễn Khuyến là phải tiến bộ", "nên người học giỏi",....và tôi cảm nhận người tiến bộ nhất chính là bản thân mình, cảm ơn hai thầy sáng lập, cảm ơn các thầy cô trong HĐQT và BGH, những người thầy/cô không những cho tôi những bài học quý giá mà cho tôi thêm cái cảm giác gia đình, đã tạo điều kiện cho tôi và mọi thầy có được công việc, thu nhập và mái nhà thứ hai, cái mà bao lâu nay tôi luôn ao ước, tôi nghĩ rằng nó như một cái ơn mà may mắn lắm tôi có được; may mắn hơn nữa là tôi còn được làm việc với những người thầy, người cô tuyệt vời nhất, những chuyến đi dã ngoại với học sinh cũng như những buổi liên hoan, gặp mặt vui vẻ cùng quý thầy cô sau mỗi một năm học đầy vất vả, đó là những kỷ niệm với tôi không bao giờ quên; nó hiện hữu trong tôi như một gia đình... cái mà học sinh hay suy luận từ (NK Prison) nhưng thật tế lại là (NK Paradise). 17 năm bao thế hệ thầy cô cũng như học sinh, đã cho tôi biết bao nhiêu điều hay, mới lạ, đôi khi có những điều mà tôi học từ họ. Họ; những người cha, mẹ, những người bạn người anh, người chị và những đứa em với biết bao nhiêu trang sách.... Một lần nữa tôi xin cảm ơn, cảm ơn hai thầy sáng lập, quý thầy cô trong HĐQT - BGH, quý thầy cô đã, đang làm việc và tất cả các học sinh của bao thế hệ Nguyễn khuyến CS1 - CS4 thân yêu. Và tạm biệt Nguyễn Khuyến CS1, "Ngôi nhà mơ ước của Tôi"...

Võ Minh Sang - khối trưởng khối 10

LỜI KẾT

Ban biên tập kỷ yếu cơ sở 4 xin:

- Cảm ơn quý thầy cô, quý cán bộ, nhân viên các bộ phận đã gửi hình ảnh và bài viết về để chúng ta cùng nhau hoàn thành được một cuốn kỷ yếu hay, nhiều ý nghĩa sau 30 năm dưới mái trường Nguyễn Khuyến thân thương.
- Kính chúc quý phụ huynh, quý thầy cô, quý cán bộ và nhân viên nhà trường cùng toàn thể tất cả các em học sinh thật nhiều sức khỏe, thật nhiều niềm vui trong cuộc sống.

